ROBERT ZEND

Fából vaskarikatúrák

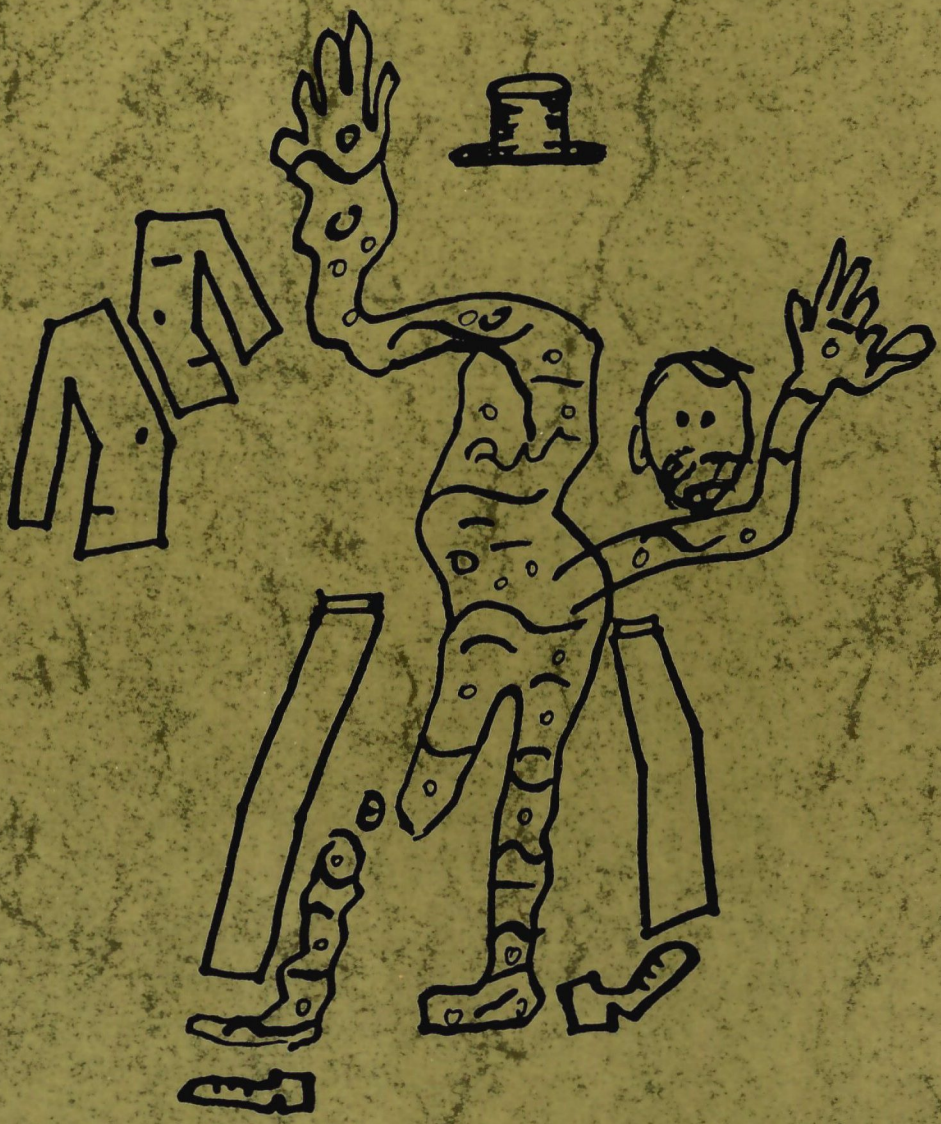

MAGYAR VILÁG KIADÓ

ROBERT ZEND

Fából vaskarikatúrák

Copyright © Janine Zend, 1993, all rights reserved, reproduced under license

ROBERT ZEND

Fából vaskarikatúrák

MAGYAR VILÁG KIADÓ, 1993

"Fából vaskarikatúrák" – A Volume of Parodies by Robert Zend
© Janine Zend

Szerkesztette: CSEKE-GÁL ANNA és ifj. BOTÁR OLIVÉR

A kötet szerkesztői és a kiadó köszönetüket fejezik ki a Kanadai Multikulturális Minisztériumnak a magyarországi megjelentetéshez nyújtott támogatásért.

Kiadta a Magyar Világ Kiadó, 1993
Felelős kiadó: HALÁSZ GYÖRGY
Borítóterv: BODNÁR JÁNOS
Tipográfia: GERGELY ISTVÁN
Szedés: Ciceró Kft.
Nyomta és kötötte a Gyomai Kner Nyomda Kft.
Felelős vezető: Papp Lajos ügyvezető igazgató
ISBN 963 7815 39 2

Örvendetes jelenség, hogy Zend Róbert írásainak egy kis része végül a magyar olvasók elé kerül. Az elmúlt évtizedekben nemcsak a kanadai magyarokat, de Észak-Amerika angoljait is meglepte számukra még váratlanabb írásaival. Bennünket, magyarokat ugyanis kis mértékben ugyan, de mégis Karinthy Frigyes írásainak egy részére emlékeztetett, míg az észak-amerikaiaknak még sokkal több újdonságot hozott angol nyelvű írásaival. Őket ugyanis nem emlékeztette senkire. Nehéz lenne itt Zend erényeit összefoglalni, vagy akár elmondani, miért oly meglepő és nevettető akkor is, ha szomorú. Zendet, mint Karinthyt, valahonnét az űrből eresztették le a földre, ahol hirtelen körülnézett és azonnal elmondta csodálkozását. Csodálkozása egyik jelentős része verstani és nyelvészeti. Mintha odaát visszaemlékezett volna a régen hallott magyar nyelvre és helyébe egy másik magyar nyelvet csinált. Nacionalista túlzóink alighanem neheztelnek reá majd ezért, mert nem értik meg, hogy ennek oka nem a gúny, hanem inkább a tréfa és a honfibánat volt.

Faludy György

A fordító éneke

Szómániás vagyok mindent le szeretnék
fordítani szavakra szavakra szavakra
Beethoven Ötödikjét Picasso Guernicáját
Miltont magyarra Madáchot angolra
szeretném lefordítani
a Hollót halandzsára
a fordítást az eredetire a halandzsát értelemre
éberlétre az álmomat és e nyári délutánt
hangzásversre
szeretném lefordítani
a nemi aktust egy nemzetközi nyelvre
hogy mindenki megértse
szeretném lefordítani
egy húszezer évvel ezelőtt élt ismeretlen nép
dalnokának doboló táncát maira és a mai
költészetet egy nyelvre melyet majd
ezer év múlva beszélnek
szeretném lefordítani
ifjúkoromban írt versemet öregkoromra
másokat önmagamra önmagamat másokra
a kiscica miaujait rajzra a napkorong
foltokban huszonkét évenként újuló
szívdobbanásait zenére
istent szeretném
lefordítani emberre a sötét történelmet
napsugaras Édenre s a barbár
emberiséget emberségre szeretném lefordítani

1980. június 4.

ELŐHANG

Új arszpoétika

Észrevetted-e már, hogy amikor valamit
ki akarsz fejezni szavakkal,
a szavak utadba állnak?
Egyesek túlhosszúak,
mások túlrövidek –
amelyeknek rímelni kellene,
nem rímelnek egyáltalán –
amelyiknek a ritmusa tititátiti kellene legyen,
az csak tátá – hijj, de kellemetlen!

Lázadj ezellen!
Ne hagyd, hogy eszközeid eszközeikké tegyenek
téged – kezelőjüket!
Ne hagyd, hogy a kalapács teveled kalapáljon
és téged esztergáljon az eszterga!
Ne kövesd a verset úgy, ahogy őáltaluk
könyörtelenül előre-elrímeltetett!
Ne keress, csak találj bátran új szavakat a feneketlen
nyelv tárnalehetőségeiben!
Ne félj, csak üsd és vágd és faragd őket, ha túl-ok,
vagy ragaszd, kötözd őket, ha nem érnek eléggé...
Új kiterjedést kap a műved,
le és fel is írsz, nemcsak a felszínen jobbra és balra matatva
és gyönyörü új drágaszavakat forgatsz fel a mélyből
melyek százszorsugárzón csikláznak, zillonganak majd
jövendő nemzedéknapok alatt és nemzedékéveken át...

1971. április 11.

Tétel és példák

TÉTEL:
A hangzásvers rövidebb és kifejezőbb, mint az értelmes vers.

PÉLDÁK:

Értelmes mondat:

A dús és bolyhos-szőrű, keservesen nyávogó kandúr-macska hullámzó és vonagló mozdulatokkal, lassan, lomposan és alattomosan belopakodott a szobába.

Fordítás hangzásmondatra:

A flaffa kuirgó uingva beslannyadt a szobába.

Értelmes mondat:

Kiáltott a kakas és kukorékolásától az ég alján sárgásan hajnalodni kezdett.

Hangzásmondat:

A kakakrú sárgálintott.

Nem érted? Lehet. De érzed. És mélyen lent, hét bőröd alatt, érted is.

1971. április 10.

Karandzsa

Bizony sokszor fordul elő velünk, emigrációba vetődött magyarokkal, akiknek Óhazánkban az anyatej után a költészet és irodalom volt legfontosabb táplálékunk, sokszor előfordul velünk ittenében és mostanában, hogy eszünkbe jut egy verssor, egy verseskötet úgy, hogy nem jut eszünkbe, ahogy mondják: a nyelvünk hegyén van, de nem tudjuk kimondani. Ötszáz- vagy ezerkötetes könyvtárunk otthon maradt és azóta ki tudja hány helyre szóródott szét, itt csak néhány szemelvény van körülöttünk, elvegyülve az angol nyelvű könyvekkel a polcon, néhány szemelvény, de sosem az, amiből idézni szeretnénk, sosem az, ami kikívánkozik nyelvünk hegyéről; olyanok, amit itt vettünk méregdrága dollárért vagy kaptunk ajándékba kedvenc rokonunktól, vagy kihoztunk magunkkal, amikor otthon voltunk látogatóba. Nem sok, mert nincs pénzünk sokat venni, nem tudnak sokat küldeni és nem tudtunk sokat kihozni. Így hát, szerencsés esetben megkérdezzük a Bélát, akinek megvan az a költő, vagy Gyurit, aki véletlenül tudja kívülről, de szerencsétlen esetben – és ez a legtöbb – csak lemondunk az illető versről, próbáljuk elfelejteni, hogy eszünkbe jutott és nyelvünk hegyéről visszanyomni torkunkba.

Nincs tudomásom róla, hogy valaki leírta volna ezt az érzést. Nem úgy értem, hogy leírta volna magát az érzést, hanem úgy, hogy leírta volna azt a tartalmat, amit a nyelvem hegyén közben érzett. Többnyire értelmetlen szavak jutnak az ember eszébe ilyenkor, ugyanúgy, mint amikor egy nevet keresünk és azt mondjuk: "várjál csak... tudom, hogy bével kezdődött... bor... bir... er is volt benne... borbíró... birbusz...aha... Porfiriusz! Ugye mondtam, hogy bével kezdődött!"

Tegnap este hasonló élményben volt részem. Gondolkoztam egy saját régi verssoromon, ami körülbelül három lépésre volt tőlem, a polcon, de már egy óra volt hajnalban és képtelen voltam felállni a fáradtságtól. Papírért és tollért nyúltam, s leírtam a verset, nem az igazit, csak a vers absztrakt hangulatát, szavakkal és rímekkel, de értelem nélkül. Az első vers után, szokás szerint megindult az áradat: felfedeztem, hogy stílust utánozni lehet mondanivaló nélkül,

csak formával, és persze az se baj, ha néha értelmes szavak is kerülnek a szövegbe, hogy jelezzem, miről is lenne szó tulajdonképpen, ha valamiről szó lenne, vagy hogy korhangulatot adjanak.

Az új műfajt Karandzsának neveztem el, mert tulajdonképpen a karikatúra és a halandzsa keveréke, azonkívül az első szótag dupla-értelmű, nemcsak a karikatúra, hanem Karinthy vezetéknevének is első szótagja, így tehát tiszteletadás annak, aki egy negyedszázaddal ezelőtt a Hadik és New York kávéház karzatán mindakettőt kitalálta, és az anyanyelvével való gazdagító játszadozásba nemcsak saját nemzedékét vonta bele, hanem a miénket is.

Szeretettel ajánlom ezt az új műfajt pesti ismert és ismeretlen barátaimnak.

Íme, az első kísérletek:

I. NÉPIESKEDÉSEK

ESZTIKELÁNC

(Népi halandzsák gyermekhangra)

(Egy száműzött, de alliterátus magyar költő hangzat és ritmusgyakorlatai)

Álombeszéd

Vatta-vánkos,
szingaléz,
kis királyfi
visszanéz,
hulldogáló,
szembe-szálló
mesejáték
az egész.

1981. december 28.

Csalogató

Kerge Károly
viszi be
körtefáról
ízibe,
  kacskaringós,
  körberingós,
  rózsabimbós
Gizike!

1981. december 29.

Csárdás

Csattan csikó
csemege,
szépen szól a
nyenyere,
kondorosi
kondorodó,
kunkorodó
jegenye.

1981. december 29.

Népmesés

Kulipintyó,
kicsi ház,
Kerek Ferkó
furulyáz.
Zöld erdőben,
tekergőben,
topor törpe
hahotáz.

1981. december 29.

Napihíres

Angyalarcú
lengyelek
fancsalogva
őgyeleg,
forradalma,
birodalma,
irodalma
tönkremegy.

1981. december 29.

Politikai

Dübörögve
oroszok,
hetet-havat
orozott.
Nemsokára
csizmaszára
szilvafára
berobog.

1981. december 29.

Disznótoros

Tillaárom,
teli tál,
Nyüste Áron
fakanál,
esztendőre,
egy-kettőre,
delelőre
bezabál.

1981. december 29.

Szerelmes

Szembe babám
haszerecc,
fülbevaló,
karperec,
csókos ajka
teli csajka,
kalamajka,
merevecc.

1981. december 29.

Középkori

Verág-igém
kántálom,
vad venyigém
plántálom,
virradóra
ver az óra,
Isadóra
hémbálom.

1981. december 29.

Altató

Merre ment a
méntaló?
Íveltalpú
hintaló?
Pentekoszta
visszahozta,
Pindaroszba
illanó.

1981. december 29.

Mesketeg

(Csokornyatájéki népcsürdüng-ballada, szavalókórus és táncjáték gyermekhangra)

I.

Betyár Berci bélát fogott,
béla bele zsámbék.
Lator Lajcsi lovat lopott,
pünkösdi ajándék.
  Leng a lejtő, áll a bál,
  Kajla Karcsi kalapál,
  mennyegzőre megy a vitéz,
  szoknyaszárba szökik az ész,
Huncut Sári, hopp,
uccu, elkapod.

II.

Ámde hajdan bősz ipája,
eszemiszomadta,
kunkorodó kondor bajszát
csűri-csavargatja.
  Sír a síron fakereszt,
  Terka térde nem ereszt,
  delelőre dűl az avar,
  így mulat a mokány magyar,
ákom-bákom, csitt,
kushadj mán kicsit!

III.

Dögönyözné mindahárom,
durcás deli fajta,
de az ipa pipafával
nagyokat vág rajta:
"Jóból is megárt a sok,
beste bosnyák butykosok,
alovanti, mezzofanti,
mindannyian, vár a tanti!"
Nádak, erek, kuss!
Illaberek, fuss!

1981. december 29.

Gyermekláncfű

Ingem, bongom.
Négy luk a gombon.
Öt luk, hat luk,
mama, papa mameluk!
Fürge sógor, hoci-nesze,
Kanizsára megy az esze,
gyömbér volna, kondér volna,
bolond gomba volna.

1981. december 29.

Gyermekjáték

Gimb
Gomb
Bingimbong
Gimbin Gombon Gumbung

Ince
Fince
Recefince
Réki Róna Rumbung

Ákom Bákom Pipitér
Jancsi Pancsi Hazatér

Kiring
Korong
Csim
Bung

é.n.

Bujtor Bandi busongója

Hej, beh kurta bús életem zebegő
Rakja belé a vénisten bernyengő,
Mikor esálig roppan,
Énfelém is toppan
A rózsámat bingálják a rokolyán.

é.n.

Kuruc búcsúzó

XVII. század–Thaly Kálmán gyűjtése

1.
Elmész hát zsoldosnak vömhes szüvem párja
Vömhes szüvem párja
Pántos szüvem párja
Réki lödingosnak
Messzi mángus-honba

2.
Elmenének elmenének vötem kacafántom
Vötem kacafántom
Hányom kacafántom
Tornyitó ebeknek
Hergem szomorodván

3.
Csurmázva kermeli barkás karafattyát
Barkás karafattyát
Pöttyös karafattyát
Lenszőke rébéknek
Kinek réna vigoly

é.n.

Szép Kulásné

Hej de pucér karatyol már
Az alföld,
Benne sutyog abrakolván
Mindég zöld

Arra megyen jójankónak
Gebéje
Kulásnének háromszor ver
Zsegére.

Nincsen hová hasántó a
Pusztában,
Le is útja, fel is útja
Búvában.

é.n.

Népdal

Kimócálna az én cubor galangyom,
össze vissza korná legét ha hagyom
sej-haj kaláka
ice fice ballába
ölelj csókolj gurizmányba, de nagyon

Kimenék én a dormányi határba,
ott lépeget az én rózsám ballába,
ej-haj, kerence,
levágtam tegnap este
a jobb lába itt van la tarsolyomba'

é.n.

Születésnépi köszöntő

Répcebugyor tövében,
Kisangyalom,
Ne csármánkodj elébem,
Kisangyalom,
Nyócat ellett a Riska,
Élj sokáig Juliska,
Kisangyalom.

é.n.

Nyesgergő ének

Körülvesz minket kajatán
gurzó kukurra, harraó –
bozsó szemekkel kurgyelnak
a többi gindek, csarragó.

Miért dereljük ezt a zirt?
balamba házak, várfüsök,
zsigangó kebrekek között?
mig elnyüszint a szártüsög...

Jó lenne hamba már deó,
olangó láma ulba ván...
s elbangalétázgatni monk
ajamba jamma hallaján...

1971. április 10.

Boszorkány-éji szemmelverő

Kutyafia, macskalánya, átok
szakadjon le szakajtóval rátok!
Mocskos magzat öletekből jőjjön,
lopjon, csaljon, emberfiját öljön!
Kár, kár,
varjú vár,
meddő marad nászod!
Haj, haj,
varjúhaj,
hijjába odázod!
Toll, toll,
varjútoll,
közeleg a gyászod!

1982. január 20.

Duplakodalmas

Éter Péter s Méter Pál
eszterláncot esztergál.
Eszter s Rézi mestert nézi,
mestert szemmel megigézi,
Péter s Pál nem kalapál,
Eszter s Rézi hahotál.
Péter, Rézi, Pál és Eszter,
ez lesz ám a jó szilveszter!
Szól a dalom!
Lakodalom!
Áll a bál!

1982. január

Dunántúli hallgató

Szellő
szallaga
feljő

Felhőn
ballag a
sellő

Balatonon
balalajkáz
Balla
Tóni

Fogasokat
fog a' sokat
éne
kőnyi

1982. január 20.

Istvánnapi köszöntő

Békát,
békességet!

Egész
egészséget!

Fél
Feleséget!

Gyér
gyermekáldást!

Isten küldjön, István bátya, kendre!
Nőjjék be a feje lágya keddre!

1982. január 20.

Rizibizi-nóta

(A "Vecsernyére főz a Gizi" dallamára.)

Izi
Bizi
Gizike,
Gyere
ide
izibe!

Perdülj,
fordulj
Gizike,
Rizi-
bizi,
gőzeke!

Levegőben,
libegőben,
lába dobban,
lihegő.

A zizegő
vizegőben
rizibizi
leve fő!

1982.

Négyszékelő

Pirospozsgás
pohárszékben
Porfiriusz
perforál,

Markotányos
mészárszékben
Mauriciusz
muskotály,

Karfiólos
karosszékben
Karlomagnusz
karburál,

Harmadrendű
Háromszékben
Hárijános
hazugál.

1982. január 20.

Próbálga

Szeretőmet szeretgetem
Gyűlölőmet gyűlölgetem
Barátommal barátkozom
Feleségem felesleges

Zongorámon zongorázom
Piroskámra rápirítok
Tévém nézve kávézgatok
Kávém íva tévézgetek

Alig látok aligátort

Emlőidre emlékezem
Terjedelmem tervezgetem
Teleírom a papírom
Élvezem az életemet

Papolok a papíromon
Élem élhetetlenségem
Halom halhatatlanságom

Papírokon
pap urak írnak
Tapírokon
tapírok kúrnak

Élhetetlenségembe belehalok
Beleélem magam halhatatlanságomba
Élhetetlenségemből élek
Halhatatlanságomba belehaldokolok

Az élhetetlenekből lesznek a halhatatlanok

1982.

Angula

Ajam...
Billandó dongok...
Szér...
Az ablakon két csing riszog a baklavában.
Néha egy biurra-berrei-é,
de aztán sssr és ahaó.
Fuk-fuk.
Távoli kerrek és karrok üszönnek, tovazsingnak.
Már ba van.
Egy ujabb csikkanás abamegreckolt...
Bólongol a rihajló bomp...szangó vagyok.
Most búb jön és néha zizzező fászlogányok,
amig csak a lübbe-lobba kocc ujra vibran,
csikkan a rumpó,
felsárlan a direng-dorong és radiát szertegéz-harsagatáz!
Hát én is ingulok le a szpatyába...
Aista kőjj és kerelj, hogy
bingaló legyen holnap a furtura lém...!

1971. április 10. (3)

Bujongó

Miért hagytál el, Gurguilla?
Nélküled okatopé vagyok.
Nincs brim bennem, suvarcom illan,
lé-távamon glimp sose villan
s egy piffától kifáradok...

Mikor jössz vissza, Gurguilla?
Hogy elűzd az okatopét?
Aranyt riszálsz, pilland avilla,
hársos seléd mint rozsma-illa...
Siess és vedvissz engtiéd!

1971. április 10. (4)

II. MAGYAR IRODALOM

Karácsonyi naív legenda

Betlehembe kéne menni,
vásárfiát kéne venni,
bölcsőn kéne bölcselkedni,
abbahagyni verekedni.

Csillag csillog, világ villog,
virág virul, harang kondul,
három mágus, három négus,
három király útnak indul.

Fáj a föld négy világtája,
ima, mákony megy a mennybe,
kilenc bölcsnek kincs a szája,
íme érnek Betlehembe.

Istállóban instál József,
Máriával márjást játszik,
Borzas borjú a sarokban
fogva cogva ázik-fázik.

Betlehemben bambán bámul
a sokaság illeg-billeg,
kilenc vándor lába rándul,
égen megáll ékes csillag.

"Jézus Krisztus, Isten fia,
kit jóságos József ringat,
ne szűkölködj szűz Mária,
osztón tárjuk karjainkat!"

A csecsemő nézi, nézi,
csecse-becse megigézi,
a vándorok térdre esnek,
fáj a feje Heródesnek.

1982. január 20.

Az Cziborváry Gábor nagyurunknak holuttas románáról szóló sirám[2)]

(Iródott az Répcekeszegi Kalengyáriomnak az Úrnak Ezerkettőszázhuszonkülencedik esztendejében boldogasszony havában.[2])

Suppra Aggnő[3)]
Szökj fel kabla[4)]
Hazajött urad
Tomjh[5)] *Kató*

Zögre[6)] *Luca*[7)]
Lépjeh kilics[8)]
Mukan[9)] *a férjed*
Gyolch Etel

Hamar kupac[10)]
Idla[11)] *méne*[12)]
Zebeg[13)] *az shurmán*[14)]
Szereda[15)] *pánt*[16)]

Rigyet[17)] *csindeljh*[18)]
Zöböljh[19)] *bimbó*
Hülvelh Gábor
Mikor holut

Üdeje vésze[20)]
Jalka[21)] *sippadt*
Köldöki poha[22)]
Rént[23)] *zeketh*

Tánczoára sheptek
Pokl prübéki
Gábor szegin, te
kint lewleel.[24)]

Gyalán várának
áristomában
fakó téntáját
zekleti

Jegyzetek:

Az eredetileg hétszakaszos románcnak eddig csupán az első szakasza volt ismeretes, a többit nemrégen ástuk ki Répcekeszegen.

[1] Románc, regény, történet.
[2] Július 27. – Augusztus 19. (Greg.)
[3] Supp, zsupp, istálló, szalmapitvar avagy félreeső helység általános neve; rőzse.
[4] Kabla, cafka, szemérmetlen nőszemély.
[5] Tombolj, vigadj, paráználkodj, dorbézolj. (Imp.)
[6] Szegre, szögre.
[7] Lúcia magyar változata. (L. Lúca széke)
[8] Más szóval: halánt. Erdélyben: gyalóka. Dunántúlon: töpörc.
[9] Feltűnik, bukkan, váratlanul beront.
[10] Abrak-halom, széna-asztag.
[11] Türelmetlenül toporzékol (félmúlt)
[12] Hímlova.
[13] Repked, röpdös, miközben zizegő v. susogó neszt hallat.
[14] Régi hun férfi-ruhadarab, átalvető, köpönyeg, suba, díszes turk ottomán, mintákkal szegélyezett kopolya.
[15] A hét harmadik napja (arc.) (rég.)
[16] Homályos jelentésű szó.
[17] Rügy (átv.: nemi inger). Háromszék megyében: kamaszkori pattanás, pörsenés homlokon. Javasasszony tanácsára rendszerint szárított kütyülőfű-magolajjal kenegetik.
[18] Fakaszt, ébreszt, kelt, gerjeszt. (v.ö.: onomatopeia)
[19] Ömlik, zuhog, árad.
[20] Elinal, elillan, tovaröppen.
[21] Jalok, lábak ősi neve. (Plur. tant v.ö.: gyalog.)
[22] Himpók, vizenyős daganat. (Felvidék: pocak) Beteges duzzadmány.
[23] Gyásza van, bánatos, letört. (v.ö.: sír, rí, rén.)
[24] Leltél, találtál.

é.n.

Középkori magyar verses krónika

(Arany János korszerűsítő átjavításában)

István király, magyar király, keresztények atyja
Esküvéssel megesküdött, legyen foganatja;
István király, magyar király, fogadván fogadja:
Pogányokra pogány idők, apraja és nagyja!

Hírnök megyen Budavárba, bíbor a palástja,
Világítva fogadja őt a tizenkét bástya,
Út porától redves lábát maga István mosdja:
"Vecsernyére nesze néked, hírnök, három ostya!"

"Mi hírnökünk, mi hír nökünk bűnöző Bizáncból?
Konstantínnak városából, meg a harci sáncból?
Olvasztják-e már a kardot rabszolgai láncból?
Engednek-e az úrhölgyek a nagy firlefáncból?"

"Mitőlünk ám, István király, nem hallasz te zokszót!
Valljuk mi a vallásunkat, görög ortodoxot!
Rajtunk győzelmet aratni biz' nem nagyon fogsz ott!
Többet nem is vesztegetem hiába a sok szót!"

István király keresztényi hő haragra gerjed:
"Mondd meg, hírnök Konstantínnak, ki te fejedelmed:
Odamegyek, odaverek, nem adok kegyelmet,
megtanítom móresre én az ortodox elvet.

Ezt üzenem veled, hírnök, görög szuka fattya,
Szedd a lábad, hogy a szájad mindezt átaladja!"
Imígyen szól István király, magyarok nagy atyja
És az álnok hírnök fejét nyomban lecsapatja."

1982. január 20.

Előhang és invocatio

Én Zerinyi Miglós, ki nagy vitéz vala,
Háborússágokkat énekelek vala,
Mellyjekben sok jó nagy magyar hősök hala,
Életyjét áldozváng oltárán a haza.

Háborúságokkat, hőssi csatározás-
Okat kiket köve tett fene buj-dosás;
Ozmán potentátok szittyán ülő fene-
Két éneke-lemén, vinné üket fene.

Ámde én kenyerem keresem nem kardval,
Csupáncsak, hanembár komponállok dallal,
Kompon állva dallok, dücsősséget zengő,
Általam tugyja meg mindazt a jövendő!

1981.

BERZSENYI DÁNIEL

Kalánkodás

Szét ér a fű már, segberekettye ing,
Rángó rabattyán fancsali konty agárd,
Arányát véle ott rekeszté,
Sátori oldala pörge mántán.

Ó merre tesped éjkanyaró fiad,
Kin rángó mén és véle enyésztető,
Sánta falába kong a sziklán
Mert aki dől, kara bánva tátong...

Igy mene széltén s ont aki nyírba vág.
Zuboly rigancát ott tele szár hatol.
Uborka-menti ér-zörökre
Felkacsarozza Hadúrt babérral.

é.n.

KISFALUDY

(Cím nélkül)

Szellentyűző fándorlatok
illangombó szövenyén
serteperdül, meg se ferdül
a leány meg a legény.
Ennek rába okkal inna,
Annak gébe jötte vinnya,
Hej, huli hó,
Oda se dió.

Ám zord attya fennen üngöl,
borbotánya üzberánt
Legott kapja, érc faragja
öklét már-már nyerberáng.
Annya ríva tartja lengét,
mindhiába rézgelencét,
Hej, huli-hó,
Hinta falió.

Éjnek éje szárnyu lassán,
mesztelenje süppedőt,
lány és legény hogy vigassán
lábujj-zengőn reppedők.
Kecsmeringol attya zordva,
anyja rébét lelt irongva
Hej, huli-hó,
Bige-boga jó.

é.n.

VÖRÖSMARTY MIHÁLY

Zág Bator Ünnöke

(előhang)

Vérkas hon-busulón hol búsz ama béla ki csángó?
Dördeli fergeteges, de te sonka-kimérceli égen
Szállsz agacsul, zalabártán nincs aki sóhajt,
Copfja kibomló csink, csak jajszava táltosi bojtja
Leng botorul... Hol a bárd, hol a dalbala szittya,
Fattyait ángva ki rázza s a bánteli szürke kalántán
Ott kocogász, míg a felbeli bosszú s némbere véle
Messzetekint. Ó jaj, nincs aki hergeli méntám,
Tolla-simító ger-kacagányát s tőr-buzulású
Szoknyavitéz sincs már. Jőjj hát eleink igarázó
Vátesze jöjj, és a sandán sárbakucsorgó
Ebteli éjszaka árnyait összesikantva
Kürtöd fúdd ramatyul... ím, látod nembeli béles
Árpádot paripán, s Álmost ásítva mögötte,
Ondot a szálas hőst, aki ... ...stb.

é.n.

Zsiba Gergő

Arany János egyik korai szárnypróbálgatása. (Töredék)

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Repcéllő bugáját a jávorba veri,
Ropogós rináját föléje teríti,
S bárhogy kéri tőle dalibár ipája,
Rekkenti mindegyre hétfalu csúfjára.

Harmadnap feljöve gyömbérszép arája,
Gurgyintván árdeli vatrantyát alája,
Gerjedő surmókját szottyantaná Gergő,
Hej, de bú nyüveszti, jonhában tepergő:

"Én jonhom belbúja, ki somha nem hijul
– mordul rája Gergő – immár tőled ujul"
Ironkodik Hajna, szét igy pendelyítve:
"Keményen dángobál kijjed erényimre!"

Azzal megiramlik Gergő pőr gübörce,
Nosza Hajna nyése bereznál csüpörgve,
S feledvén ott Gergő bugáját s rináját,
Teménykedi buzgón Hajna dús bibáját.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

é.n.

ADY ENDRE

Kangyali fiú nótája

Zányott ribancát édesujtén,
Én kangyali fiad.
Megadtam néked – dicsértessék,
Megittam véled – elvetessék,
Esmég elgántanak,
Esmég elgántanak.

Vérem te zsongó, bornem-innya,
Én kangyali fiad.
Ki ha biceg volt – kérőn,
De ha iceg volt – mérőn,
Százszori jaj zsidók,
Százszori jaj zsidók.

De, hajh, acsarog bús Halánték,
Én kangyali fiad.
Szép vala midőn vette-atta,
Rég vala midőn szette fattya,
Ribancos hajkurász,
Ribancos hajkurász.

é.n.

KOSZTOLÁNYI DEZSŐ

Günyűző ének

Már csöng a kicsi link, a kincse limbog,
haranyló száma közt ha ránt kacsintok,
itt ér a vágy, az ágya kér s egért.

Zöldöngve silbakolt s egy régi széken
csebengve hírt akolt, de mégis éken
– én édes aklóm – tűzbe szűrt igért.

Ó mennyi mennyeken cibálta árva
és mennyi réten barka sok bazárba,
de mégse szólt: a szálltakor vetélt...

Most estelen... A müsztét messzenyeste,
izent a varkocsért s ha megkereste,
reméli éli s él mákosmetélt.

é.n.

TÓTH ÁRPÁD

Moncsogár a tányon

Amint a minta gélberekbe ágozd
és csumbulázza fattyos bérgeit,
mint delve nő, kit raccsos vége hint,
kimend a szűrőm, itt amerre pákozd.

És kancsalintva, bárgyelázva retteng,
hol párkolón, hol mángorlón a Bén,
fürötte kussadt, márha mangalén
és csürge bottyán indafája setteng.

Így is be jó... Katángó névaság,
ivázsó géjbe-tömpedt zangaság,
ezernyi mélás farba-vájni-szolga,

Isten veled! Humárod szállni kottyan,
lapongó szánok árkán halni szottyan,
amár ha tól, de nem batol, csak olga.

é.n.

RADNÓTI MIKLÓS

Hetedik Eklatáns

(töredé)

Aztán már csak a bukkó nap feli ró és a minta
sáppadozó domboktán nyögve "sic ultra ad astram",
félrehanyatlott kámpicsorodva, de szemmel-üzekvő
ám is lényege tört, már este, de hajla a géber....
Jaj, ki a várta és hol lesz a hajlata, só hol a degvő?
Aztán már csak a ró, s a bukó nap a porbatepertő,
aztán azt se, csak ült és nem, de meg azt se, de azt se
őrmester - - - - -

Nyapercigovó, 1945 jan.

ERDÉLY – FÉLÉK

Írta:
Zend Róbert

(aki a Magyar Műhely 67-ik számának kiolvasását követően Torontóban személyesen találkozott Erdély Miklóssal s e két esemény az itt következő fából vaskarikatúrák megírására ihlette:)

1983

Polidialógus-esszenc

ZEND: *(Belép)* Szerbusz. Te vagy a Székely Mihály?

ERDÉLY: *(Ül)* Nem Székely, hanem Erdély, nem Mihály, hanem Miklós. Nem operaénekes, hanem költő-író-festő-szobrász-kerámikus- és happening-alapító. Operaénekes? Is. Csak: is. Nem: csakis.

ZEND: Bocsánat. Mind a kettő elipszilonra végződik. Azért tévesztettem össze.

ERDÉLY: Nameg a székelyek Erdélyben laknak.

ZEND: Erre nem is gondoltam.

BEATRICE: Ha-ha-ha!

ZEND: Amikor így kacagsz, még gyönyörűbb vagy mint máskor.

ERDÉLY: Mindig gyönyörűbb, mint máskor.

BEATRICE: *(púder alatt pirul)* Érdemes volt megszületnem.

DANTE: *(porladva)* Si.

ZSUZSI: *(háziasszonyi vendégszeretettel)* Robikám, pischingertortát, turóscsuszát, töpörtyűslebernyét vagy tejszínes áfonyahabot parancsolsz?

ZEND: Egy szimplát, habtalanul, fél szaharinnal.

ZENDNÉ: *(franciául)* Hogy vagy Tomikám?

TOMI: *(gyászosan)* Remecule.

ZEND: Hoztam neked mutatóba egy pár irást. Ez például egy írókép. Nem írógép, hanem író...

ERDÉLY: Na ne magyarázd. Ezt én is csináltam. Még mielőtt te születtél. Olvastad Metán-t?

ZEND: Igen. De miért az a cime, hogy Metán? A gáz miatt?

ERDÉLY: Ugyan. Azért, mert meta-nyelven írtam. Metán.

ZEND: *(metán bámul)* Metántán... ...?

ERDÉLY: Dehogy. Mindgyárt megmutatom. Tomi, hozz le egy indigót.

TOMI: *(indignálódva fel)*

ZENDNÉ: *(magabiztos)*

Erdély: A feleséged igazi francia nő. Mind ilyen magabiztosak.

Tomi: *(le)* Tessék.

Erdély: Egy neóncsövet is.

Tomi: *(fel)*

Beatrice: Neón! Indigó! Spirál! Moebius! Te zseni! Te okos! Maradj itt! Amióta itt vagy, azóta gondolkozom. Azóta élek. Azóta születtem.

Erdély: *(szerényen)* Tudom.

Tomi: *(le)* Ne! Ón.

Zsuzsi: *(Mivel nemrég jött vissza Olaszországból, a zónaficamtól felragad a szeme)* Rómában láttam egy filmet. "Cazzo Duro di Cavallo in tuo Culo."

Beatrice: Ó ja igen persze én is láttam isteni volt mit szólsz hozzá tudod kérlek stb.

Zend: És nézd, ezt is írtam. Ez egy szóönillusztráló rajz. A szó az, hogy OLLÓ, de én így írtam:

Erdély: Tudom. Paratrüposz Epitetohomograph. A görög avangárdisták találták ki először 960-ban Sz. E. (Szokrátész előtt). A fiam is csinálta. Én alapítottam. Nem új.

Zend: *(lesújtva)* Para mi?

Erdély: Paragralophos Epitetőfedosz.

Zsuzsi: *(Leragad a szeme)*

McKeg: *(be)* Tessék?

McKegné: *(mekeg)*

Zend: Szóval nem tetszenek?

Erdély: Te megoldottad a lehetetlent, amennyiben a kényszerpálya gátlástalanságából kalligrafikusan átzendültél a sztratoszféra szabadságának illúziótlan idestovájába.

Zend: Ez jó vagy rossz nekem?

ERDÉLY: Nem érted? Te avangárd vagy.
Te nem vagy avangárd.
ZEND: Áhá.
ZENDNÉ: *(ásít)*
ZEND: Oké. Viszontlátásra.
ERDÉLY: Soha. Én nem ide. Te nem oda.
ZEND: Levélharmat utca 5.
Rózsadomb.
ERDÉLY: Virágárok-utca 6/b. Pasarét.
BEATRICE: Hahhahahhhah!
MEGEK: *(ki)*
MEKEGNÉ: *(be)*
TOMI: *(le)*
ZSUZSI: *(fel)*
ZEND: *(el)*
ZENDNÉ: *(vel)*
BEATRICE: *(ül)*
ERDÉLY: *(ül)*

(Folyt. köv?)

Feltételezéstézisek

1.
Két Isten találkozik.
Mindakettő mindentudó.
Mit tudnak mondani egymásnak?
Mindakettő tudja előre, hogy a másik mit fog válaszolni arra, amit előre tudott, hogy az egyik fog mondani.
Ülnek szótlan frusztrációba rekedve.

2.
Két Isten nem találkozhat.
A judeokrisztomozlim Isten csupán egy példányban létező.
Mindazegy mindentudó.
Mindazegy mindenholjelenvaló. Ezáltal kiszorítja a másik térbenterjeszkedhetőségét.
Mindazegy örökkévaló. Ezáltal kiszorítja a másik időbenmúltbavisszaésjövőbeelőrenyúlhatóságát.
Nincs másik, mert nincs hol és mikor lennie.

3.
Két Isten találkozik.
A polipogánygrekorománindoorientál istenek sokak.
Egyik se mindentudó.
Örökké beszélgethetnek és új dolgokat mondhatnak/tudhatnak meg egymásnak/egymástól.
Akárcsak két ember.
Akkorhát nemkét Isten találkozik. Számtalan.

4.
Judeokrisztomozlim vagy poligrekorománindoorientál – ez itt a kérdésfeltevés.
Amennyiben igen, akkor nem, viszont ha nem, akkor amennyiben.
Az Istenfogalom hisztogeografikulturális elmehagyományállapot.
Két Nemisten találkozik. Két fogalom.

5.

Az Istenelképzelés, bármely világiránytájtermék is, marad az, ami: Elképzelés.
Két Isten csak az emberképzelettároló emberagyközpontban találkozhat, azon kívül nem.
Az emberképzelet bizonyos korlátolt határokon belül végtelen.
Tehát áthághatja az agyon kívüli természettörvényeket.
Az áthágásköröntúli terület sokkal tágabb és igazabb, mint a szűk körönbelüli terület, mert ott 2 (kettő) mindentudó Isten igenis találkozhat és beszélgethet egymással. Örökké.
Találkozik egymással két Isten? Hajjaj.

6.

Az istenfeltaláló agy az emberfeltaláló istenszellem visszafelé ható előreterméke.
Az ember csak azt találhatja ki, amit Isten régen kitalált róla, hogy ki fogja találni.
Minden létezik oda-vissza.
Két (nem-két) Isten (nem-Isten) találkozik (nem-találkozik). (Nem.)

7.

Egy Istenfeletti-Isten álmodja az embert-álmodó Istent.
Amikor felébred, Isten és Ember egyaránt szétfoszlik az Istenfeletti Istenemlékezettelenségbe.
Minden, ami látszólag van ma, valójában semmi, ami sohase volt.
Semmi sem létezik.
Én sem, aki ezt írtam.
Te sem, aki ezt olvasod.
Ez az írás sem.
Senki sohasem olvasta eme senki által sohasem írt semmit.
Szupermaya.

Szubjektán-axióma

A: *A azt mondja B-ről, hogy hülye.*
B: *B azt mondja A-ról, hogy gonosz.*
Aa: *A azt mondja A-ról, hogy jóságos. Márminthogy enmaga az.*
Bb: *B azt mondja B-ről, hogy intelligens. Márminthogy.*
C: *C tényálladékvizsgál.*
Cab: *C úgy találja, hogy A-nak igaza volt abban, hogy B hülye.*
Cba: *C úgy találja, hogy B-nek igaza volt abban, hogy A gonosz.*
Caa: *C úgy találja, hogy A-nak nem volt igaza abban, hogy s(A)játmaga jóságos.*
Cbb: *C úgy találja, hogy B-nek nem volt igaza abban, hogy Bintelligens.*
D: *Konkluziólevon.*
Dcab: *D rájön, hogy mindenkinek igaza van, amikor másokról rosszat mond.*
Dcba: *De nincs igaza, amikor önmagáról AB ovo jót mond.*
E: *Erdély (azaz én) tudom, hogy DcabDcba-nak konklúziója helyes.*
Eb-dac: *Minélfogva ez egy vers. És nem fejezem be. Maradjon töredé*
Magyar Műhely: *k.*

Másolatkópia

(Egy Erdély-dráma)

Nő:	*(belép a szobába)*
Festő:	*(belép ugyanodába)*
Nő:	*(visszatükröződik a Tükörben)*
Festő:	*(lefesti a tükröt)*
Fényképész:	*(Belép a szobába és lefényképezi a festményt)*
Író:	*(kilép a szobából és leirja a fényképet)*
Filmrendező:	*(Író forgatókönyvéből filmet készít)*
Operatőr:	*(lefilmezi a filmet)*
Filmkópia:	*(mutatja Nő fényképét aki belép a festménybe)*
Fénykép:	*(mutatja Festő tükrét, aki belép az Iró festményébe)*
Lajos:	*(kitör a filmből) (Ki ez a Lajos?)*
Operatőr:	*(kilép a tükörből)*
Festő:	*(két film közt evickél)*
Fényképész:	*(exponálja magát)*
Író:	*(kilép Lajosból)*
Nő:	*(belép az Íróba)*
Erdély:	*(összehajtogatja a kópiát és moebius-szalagot köt a filmrendező szobájára, ami tulajdonképpen sajátmaga)*
Aczél:	*(cikizik)*

Moebius

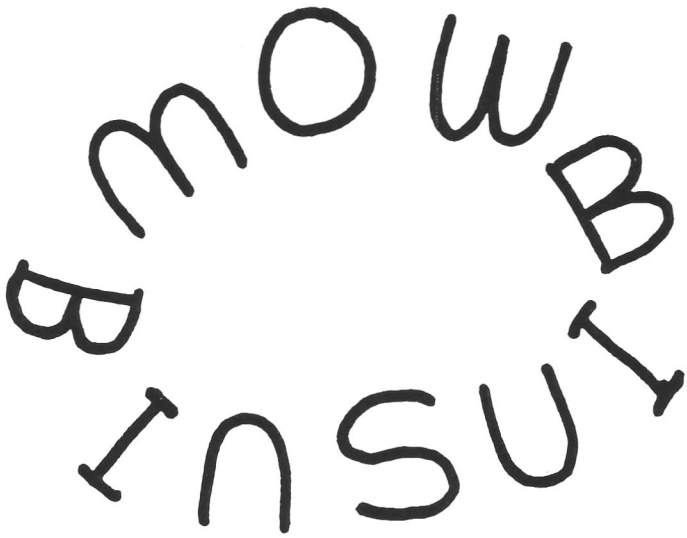

Klein-kancsó

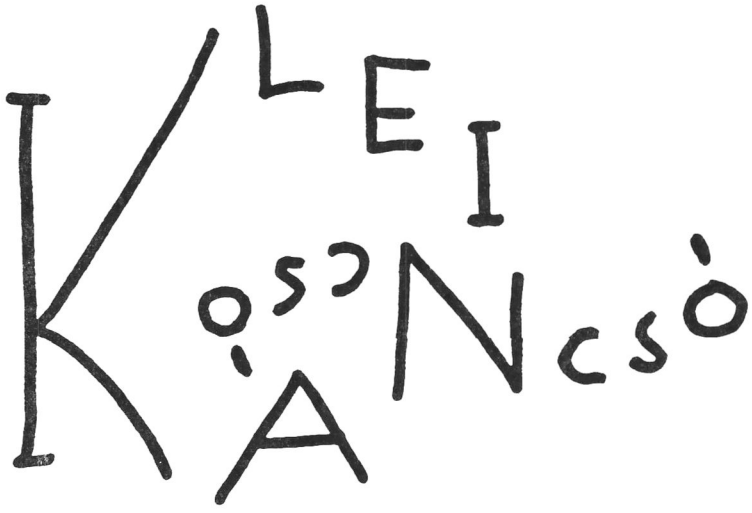

A két Klein-kancsóból összeépített Erdély-kancsó. (1)

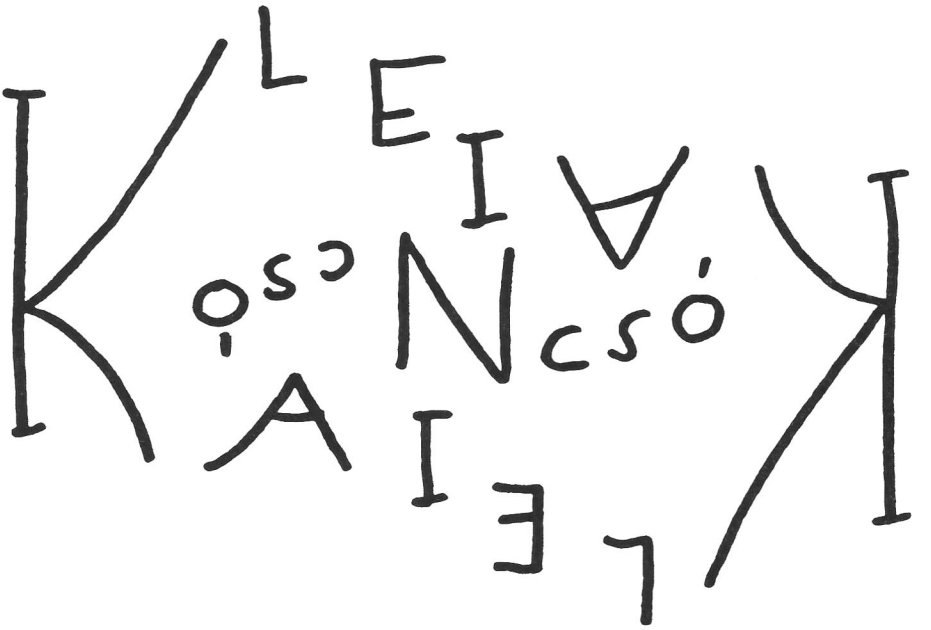

A két Klein-kancsóból összeépített Erdély-kancsó. (2)

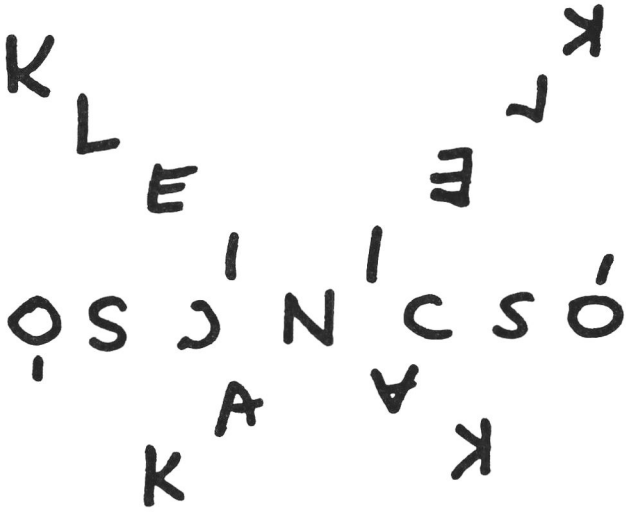

WEÖRES-FÉLÉK

A gyerekdalokból

35.
Csigga bigga
gyerebereki,
égga háza
dide bide ki,
ha nem égne
aha hahá zad,
nem mér hetnéd
aha láhá zad.

43.
Icefice, recefice, bumbumbum.
Uccu, ruca, ruccanj oda, bumbumbum.
Hejretyutyu, tyúkanyó a garádics.
Csiki-csuki, csalamádé, kaláris.

87.
Este, mentében
nyugszik a nap nyugaton.
Pecért, mentében,
kutya vagyok, ugatom.
Fehér mentében
kel a nap a keleten.
Csipkés mentében
kebelemet kelletem.

1980. június 24.

Zsenge kaland

"Stét, Mari!" Így az apám s az anyám szólt: "Féltizenegykor
végződvén a mozi, sietünk haza majd." Kapufélfánk
döngve csapódott utánuk, (orális?) nos, mise több kell
angyali, göndör-fürtű, dudus, Ráfael-csecsemőnek,
szőke parasztlány, Mári, ott ül, bölcsőmre vigyázván,
cuclisüveg keze közt, de a kézt én rántva magamhoz
jobbommal, míg a ballal átalölelve nyakát már
csókolom itt meg amott, "Ifiúr!" rian elweörösödve,
"tyaty tyatya taty" gagyogom és a hústeli szájba bemarva
fejtem a ringva kibomló, domborodó, puha keblet,
"Hé, Sanyika, mi az Ist...", így ő, de a szám a piros bimbót
nyaldosta, "ma mamma", kifúlva, lihegve, de ő is
ott kotorászott már a pelenka körül, zicherejctűk
zárát kattintván, amíg én bugyijában a siklós
csiklótájt huzigáltam a mesteri kis kezeimmel,
"Óh!" már Mári sikong, "Ah, ah!" s bugyiját kacarászva
messzire vetve, fejest ugrott be a nyekkeni bölcső
tejszagú párna közé s míg a lába s a karja kilógott,
én fölibé kerülék s meredő angyalbögyörőmmel
addigalá nyomogattam amíg Mari szőke hajából
számumként lebegő zivatarfelhők beborítnak,
kőbölcsőm nyöszörög, viszerek kidagadnak a lábán,
"Most"! kiabált Mari s én elomolva beléje pisiltem.

1980. június 25.

Pre-kozmoszposz-epopeposz

(Jegyzet: Az emberiség 5 millió éves. Ezt az oratóriumot 10 millió évvel ezelőtt írtam. – W.S.)

KÓRUS: *Már ráncbagyűrt az éter méternélküli*
sóhajtalan csendjében rejtekző titok
az űrbe ringó szirmok megnyilatlanul
vagy hervadatlanul a kettő egyremegy
nincs valami csak semmi van s a hím Sehol
a női Semmikor méhében kumporog:
a semmiség a mindenséggel viselős

TENOR: *Élet-zuhogó bruhahákban*
kontyosodó űr
bélalebegésű ökörnyál
száll tefeléd
térded mosolyra fakadván
tüllzizegésű enyészet
lápisza ráz

BASSZUS: *Én, Jehova meg se születvék*
előálmodom ím minden jövendők
hol fellegi nedvét
egeknek szürcsölik állati bendők
s hol slágerba zülled a stanca
s hol lágerben blöffen a zelma
s hol büntetlen iszkol a selyma
s majd támada Mózes a mézes-
ajkú proféta zelóta.

KÓRUS: *Lám, alakul a kula-bula rengeteg,*
a tohuva-bohula-búvó tengerek,
a kákáncsomós káosz kakofóniás
fonáka oszlik: Jehova gatyába ráz.

SZOPRÁN: *Üdv néki, ó!*
Üdv-téli Ő!
Hajó ha jő,
hüje hajó.

SÁTÁN: *Ergem-*
bergem,
sós-buci-bergem,
haragom hergem,
irgum-
burg!
Jergehorgovarga!
Turgudurgugurguc
irgigy bergeszérgél-
nirgi? Smirgli!

JEHOVA: *Már riad ellenem e kelevény!*
Gaz giz a teremtésnek televény
talaján torba törpülő tar görgeteg,
görgő ördög, gorgó, zavargó förgeteg.

JEHOVÁNÉ: *Jőjj csak jó Jehovám,*
dugd be,
húzogasd, vondd, így ni la csak,
szülök néked majd isteni magzot,
ki lerántja az ördögi maszkot
s lát ám
téged és engem
és tégem és enged,
neve Ádám.

KÓRUS: *Már henteregnek, kunkorodnak, gongora!*
Felzeng a zengő, zsongó égi zongora!
Ádám fogan, kiben egy borda plusz leszen.
Suhan már Sátán súnyi mellékösvenyen.

Suha már Sátán súnyi mellékösvenyen.

ÉVA: *Egy borda csak?*
Ez így vacak!
A sátáni kígyóval én összeszövetkezem:
az ószövetségből nosza kivetkezem.

ALT: *Ó, jaj, hol van a Semmi*
halksuhogású
seholja?
Már isteneknek, embereknek népe gyűl,
már sűrgő-forgó sustorgással népesül,
már méhlepények kérge széled, mérge sül...
Ó, mi jó volt,
mikor még semmi se nem volt
s ellentétek alusztak a lusta balusztrád
íve alatt, ó jaj...

(ésígytovább napjainkig)

1980. június 26.

III. KANADAI MAGYAR IRODALOM

The Outlook and the Inlook of Német (Vitéz) [ész] György

1978. december 31.

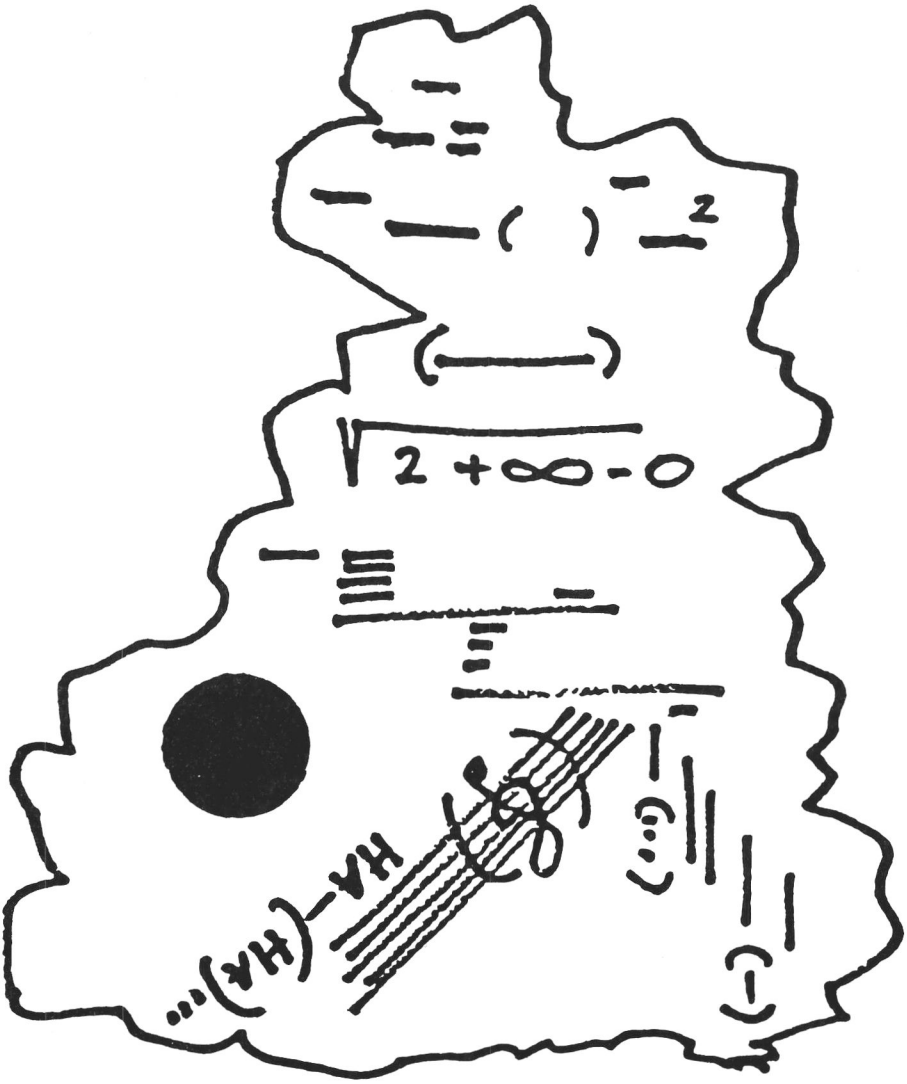

Portrék emlékezetből

Én-
nekem,
Zendnek, a költőnek van
(ja, a Róbertet kifelejtettem)
egyrészt
egy darab jellegzetes stílusom
másrészt
több darab költőbarátom
akiket önmagammal együtt
most egy írott
fényképalbumba
ragasztok.

Album bar agasztok az arab
filozopter szól közbe Vitéz
György lánykori nevén Német
György magyar, de montreáli
orvos-költő (h) idegorvos
al-bum mondja bár akasztok
azt a rab filo-zoptert és szemit
a(nnya szemit) zakasztófára fel?
(falafel?)

"Hűlyeség"
Lázong G. Fin ("nem de siècle")
nemes Kemenes ("fuj, rím!")
László és magyar úr, szemenköp
kiveszi szemem megtörli cipőjét vele
faszán fényesre
azám subickólja
mielőtt visszarakja
rakja szemgödrömbe
kispicsányi szemgödrömbe
ottand megis forgattya, mondván:

"dehát a hegeli Löwensternkubizmus amúgyis
ingatja a rubin trónust a lengyel vicc
Pápa Pápa vigye kánya
fejérlófiha ügető automatikus írása
közben nyargalva a felhőkön át a griff
hátaközepén bibircsókoló ajakába
cuppantva hőbörög...stb."

No nem, no nem, no nem, no nem,
ez már túlzás—hörögve Fáy Ferenc
szól és felhajt egy kupica nonem
peceli pálinkát míg elmereng
"Estveledik. Mindennek van határa.
Kivéve Géfint, e nomád nemest,
Még fáj. De felhúzzák a fa csúcsára
e perverz, obszcén, hűtlen Kemenest."
"Vitézt is," tromfol rá bíbor borokkal
Faludy kinek bár már fáj a Fáy
üvölti vad s kérlelhetetlen torokkal
hogy "Mérai mérlege jobban fáj
kik silbakoltak humanista mártír
máglyáján böffenvén a sanda rím!
Tibor áruló! Egy oldalt ezeknek?
Az irodalmiúj ságha sábjain?
Hát hol vagyunk?"

de Tűz Tamás
védőn terjesztve (angyalszárnyakat)
papi kezét,
idézi Géfin Tűz-tanulmányából
egy Tűz Tamástól vett idézetet, miszerint
"áldalak Uram
a változásokért, melyek engem
következetessé
tesznek végülis fejlődésemben s a rímet

eldobom fájdalmaim
gyehennatüzébe, ugye Rozi,
ha visszajössz, nem rósz meg érte"

"Ha szabad velem (méhlep) én(y)emet kife
jezni – meláz a semmibe Ba
kucz (ka-tlan) Jóska-
lapját a szög (rhea) kaszt" va
laki a véletlenek törvényszerű
(minotauros) sorozatában mondta (Nar Ur)
már e szavak vakat vak lakat
lakatlan (hársfényű hajnal volt) Young Lizi
épp kilépett a busy,
(kony) hából volnából (ha volna) gyökér
zsongású zizegés te (vagy o) novo no
manovenko vonó és mániákus vonó
mandala hegedáján mandolin csend lila Schönberg
akkordok permeteznek perdül a táncra
itt voltam is nemcsak ott is mindenhol
veled nélküled hosszú és rövid sorokban
egyaránt ide oda"

"To be or not to be"
Így John Robert Colombo a
poetry-readingen
a Harbourfronton
ez legújabb verse
"Ó igen Shakespeare is mondott egykor
valami hasonlót, de a
'Colombo's Canadian Quotations'
ban én copyrightoltam azt úgyhogy most
William mehet a fenébe, a simple plagiarist"
Bill (William) szintén a barátom
régóta
bár mégrégebb óta halott,

however,
őt nem fényképezhetem le emlékezetből,
mert csak angolul lehetne
és utóvégre
ezt az albumot magyarul írom
Arany, Petőfi, Áprily csak fordították
így hát a portré
mindegyikre (azaz egyikre se)
hasonlítana

Azonkívül több fotósarkom sincs
nem tudom folytatni ma
holnap vennék
de nincs pénzem
így hát holnap sem tudom folytatni
majha lesz pénzem
de sose lesz pénzem
kellemes karácsonyt és Happy New Year!
szervusztok barátaim!

1980. november 26.

The Outlook and the Inlook of Albert Kish

1978. december 31.

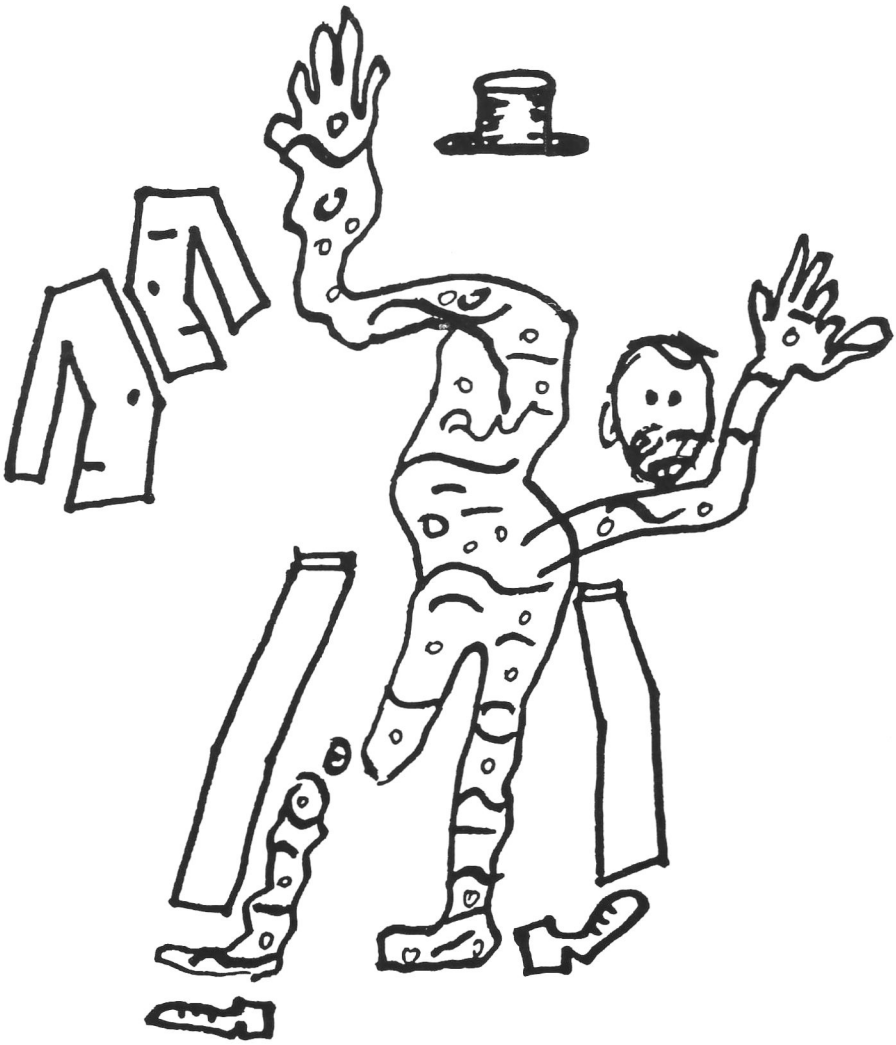

Előutazás

Utazom Montreálba (Királyhegyre) Vitézhez (to Knight),
Géfinhez,
Géfinhez,
Géhez, Finhez, Hezhez,
picsalófasz verekedni,
veszekedni, szerekedni,
olvaskodni, s (z) erénykedni,
(ál)zendesked Ni!
Ott a Kish is, lovely Quiches, loving kisses (new wife!)
felesége,
sége fele (a másiktól elvált)
Enefbében (Enough, bibás!) Főfő-dudás:
"Már megint az ágybavizuáltál, Berci?"
– Marjory, Marjory, sírván...
Hej te Laci (ne hejtelenkedj)
Hej te Gyuri (győri gyufa)
Hej te Berci (erci-berci- félsósberci)
("Az anyám Kohn volt, apám félig székely")
Á!
Propó!
Lacikám!
Hallod ám?
Itt a kérdés, találós:
Mi az? Metric Pound?
Egyszerű, mint egy salted mortale (Montale?)
(Ezra kilo) Nna.
Apám, apán, a pán, a Pándi
éement Juropába, sinesfilmet sinányi,
könyvet írni, pénzcsinyálni,
pénisztállni, bécsit nyálzni,
bécsinányi, picitnyalni,

picsanyalni, pinyacsalni (k) *(Maggint?)*
Ő most az európai sínek ura,
élő világát szinekura (fi)!
Osztég még ott lesz Montrejálban a helyes kis Siegel Lois,
(hanincs szamár a Lois jó)
a fényesképű fényképeszű fennképező
jószarát aki le se bar engem:
nemírt... pedig
testesen lelkesedik az ellenkező nemírt (a zanyja szemit) a
(az anyja antiszemit /a/)? *No.*
No meg a Georgie ki két lennszőke gyerekkel idézi
új szeretője faszát, áll még a gólya fölötte?
Ott lesz azonkívül a vissza San-Diegóból Montreálba-
rát is, akit hallgat svéd felesége Mona
Lisa-i mosollyal amíg ő Alapi Gazs
ágokat nyilatkoztat ki Robinak aki zend
ül vele szemben, gyér fű-koszorúzta fejével,
s azt tudod-e, hogy a csődör és kanca közt mijja különbség?
Simple ez is, Lacikám, hát: LÓFASZ – ez a különbség!
(Kitérek erre majd részletesen ám, készülő művemben, a
Fehérlófaszában...)
Na még ki elé is lookingolok forward azzal a – .
skizofrén, skizoglot, polifrén agyammal? Hát a
fáj a Lacinak, talán el kéne vinnem őt reggel vagy este
bányihoz, hátha az jobban segít
ől felfelé a gerince is sajog a szegény bar *(át)*
omnak s a váliumoktól kicsit gügye
részik és oly szelíd már mint paripa kit a ponyv
aregényhö' kötöttek, de mit az neki, nem a cifra
Györgytől fél hanem a professzorok munkanélkülis
egélyétől mert csak tanítanni szeretne,
harmadfű, etcetera
Xerox, Xerox, harangláb,
ellőtték a rokolyám,
három rózsa, bandzsa rózsa

száll az erdő tövében,
Ej, haj, kucorgó,
béle bánja, mocorgó,
icsa-picsa, recsepicsa, kucsa-picsa
Ritty!
Leszállt az éj... már három
negyedegyet mutat a konyha
falán az óra
et labora, intve,
hogy térjek nyugov
tábornagy (Vlagyimir Iljics Sztálinovics Nyugov)
imígyen szól az rá a tuszra:
"Bizonyj mangyom njektek vjáltozjik a rjitmus,
új hang-nyetbe tonálódik át,
merhogy aszongya hogy
Refr.:
Múlnak a percek,
szúnak a perceg,
jézusa herceg,
rá diója serceg,
vitja gyorsan Herczeg,
ha rótok a Hercek
s a psziché egy furcsa virág,
nyűgözik minden-
(level-en, szinten:)
féle allergiák,
fóbiák, traumák és ízisek,
anakatalízisek,
és aki ellenszegül...
az olyan, mint Dugonics Titusz, aki a szél ellen pisált le
öt törököt dögönyözve alá
valókat, nem kímélve (sőt inkább: bemélve) magá
t. *Ente, baba, tente,*
Robi, anya-szente,
d.....üljél már dugába,

dugd magad az ágyba,
ne próbálj verset írni a hasadból,
asztcsak "madörn" költőknek szabad,
magyar szabad, angol szabad,
neked nem szabad,
mert neked az a bajod,
hogy túlnagy a fejed,
ezért a modern költők között nincsen, nincs hejed.
Te egy régi költő vagy Robi,
sőt mi több: két régi költő,
csodálni fogja verseidet
az elmúlt emberöltő...
Így tehát szevasz, önmagam,
búcsúzom, mert úgy elálmostan lefemegyeküdni
felmegyeküdni a Janineom melle
melleé
közé
izé
íze
szaga
tapintata
tapintattara tattara ta
papi tapi-kantáta (Thomas Fire) add meg nekünk minden napi
papi pina tapi-papi
kan tá tán kat
tapintatása,
tapinatos kutatású lukatású kutatása közé
felmegyek
lefexem mell é
derekát energikusan átkarolom
és hevesen
elalszom.
Viszontlátásra barátaim, csak belepróbáltamélnimagamabba
ajókismontreálba előre. Már ott is szinte vagyok. Vége. Okt. 14, 1979.
Namilyendefáradtnapisvanvagyokma!?

Panársav?
Vanapsár?
Sárvanap?
Ranapsáv?
Pávanrás?
Sávapran?
Raváspan?

Vasárnap!!!

Sze sza.

Huhhh!

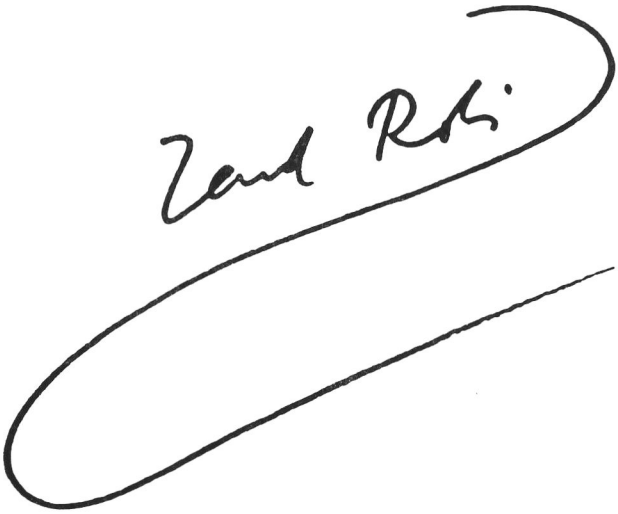

1979. október 14.

The Outlook and the Inlook of Géfin

1978. december 31.

ALÁBBI VERS ÉS INTERJÚ EGYÁLTALÁN NEM TÖRTÉNT MEG

Mementő

Angyalom, hányszor mondjam,
élek-halok a halért,
élve-halvacsoráznék, én menemtő-angyalom,
ne főzz másvala$^{k}_{m}$it, angyalarc (ark) angyal-
hit-vesém, amit (ki)hányszor mondjam még,
tementő angelusom, (le)hányszor harangozzam, s
a desszert halva legyen az élvacsora után,
élek a halváért, bárhova (a desertbe is)
elangyalogolnék az élvéért, úgy halva-élvezem,
mikor élhalakat (nem él-munkásokat) szele
tele
k kés-él-emmel (extra halvarium non est vita)
(nincs vita a ráadás-aquariumról)
nomeg ó-weöresbort is rakj az abroszra
(Smirna, Rhodos, Kolophon, Salamis, Chios, Abros, Athéné)
S mér ne? Rád? Oskola, fonsz alá, Miss? Ki oszt?
A rossz Athén-né? Szalámi, az is jó.
Az ennivalóságontúli világba vágyó ágy alá világítok -

(Meglátogattuk otthonában Vitéz Györgyöt, a nagy magyar (Német) költőt és beszélgettünk vele legújabb verséről, ami a Modren Parnasszus c. koppenhágai politiko-gazdasági, kétévenként megjelenő emigráns cseppfolyóirat hasábjainak utolsó számában nem jelent meg.)

VITÉZ: ... ami teljesen érthető a vers erős antikommunista üzenete miatt.
ZEND: Antikommunista? Hogy-hogy?
VITÉZ: Az élmunkásokról szóló kitételre gondolok természetesen. Azonkívül könyörtelen kritikát gyakorolok az elavult Weöres Sándor ("ó-weöresbor") felé.

ZEND: *Dehát a Modern Parnasszus...*
VITÉZ: *"Modren". Modern - ez a szó elcsépelt, ezért hívják magukat így. Igen, tudom, ők rendszeresen hoznak tőlem, de – jóllehet ez a vers kifejezetten antiklerikalista – úgy látszik...*
ZEND: *Azt honnan lehet...*
VITÉZ: *Hát természetesen az Angelusra való harangozásról szóló gyilkosan szatírikus sorból.*
ZEND: *Ó én azt hittem, hogy azt a feleségednek írtad, mert halászlét akartál.*
VITÉZ: *No igen, de az csak egy fiktív kerettörténet. A tudatalatt húzódó asszociációk azonban Cinege Mihály magyarországi irodalomkritikus Bicsák Gergelyről írt cikkét cáfolják, aki Kropov orosz író szocialista-realista esszéje alapján támadja Yeremko Vlagyiszláv számizdát (száműzött) epigrammáit. Ez teljesen nyilvánvaló a Homérosz szülőhelyét illető célzásból. Jaroszlavszki ugyanis, mint tudjuk, az Odisszeát elítélte (elit volta?) mensevizmusa miatt.*
ZEND: *És ez mind benne van ebben a... ?*
VITÉZ: *Ó, persze, sőt sokkal több is. Hát nem meséltem neked az alsósztregovai piarista vasárnapi iskoláról, ahol Lizit bérmálták?*
ZEND: *Valami rémlik, de...*
VITÉZ: *Hát nem kapcsoltál? "Oskola"!*
ZEND: *Igen, de a "Miss"! Én azt hittem...*
VITÉZ: *Na jó. Hát épp ez a tragédia. A mi angol nyelvterületen élő magyar emigráns tragédiánk. Ezt akartam itt áttétákolni a József Attilára való ráérzéssel...*
ZEND: *Milyen József...*
VITÉZ: *Szadat ugyanis szakított Nasszer szovjetbarát irányzatával ugyan úgy, ahogy Attila kiábrándult a...*
ZEND: *De hol van ez a versben?*
VITÉZ: *Csecse-becse. Szele-tele. Nem világos? És a csemegének a sivataggal való azonosulása (dessert-desert), ami csak itt, Kanadában világosodott meg előttünk a törökdúlás utáni Magyarországra való...*
ZEND: *Halva?*

VITÉZ: *Hát persze! Látod, érted? És az aquárium! Mindig mi, magyarok voltunk a halak a janicsárok örök ketrecében, a szabad nyugati vizekből kirekesztve, ezért is...*
ZEND: *Ámulatos! Akarom mondani...*
VITÉZ: *Nagyon jó! Bámulatos helyett. Ezt felírom. Érted most már?*
ZEND: *Igen, csak a cím...*
VITÉZ: *Ja igen. Emlékeztető. És ugyanakkor ambulancia. Egy félbenmaradt megváltás. Mementó, Mentők, Nemtő és Mentőangyal kombinációja. Tudod, kedves Zend, most már nem lehet úgy írni szerelmes verset, hogy aszongya "minek nevezzelek?" Ma mi már másként nevezzük, onnan lehet tudni, hogy arról beszélünk. És hogy ez, igenis, szerelmes vers tulajdonképpen, (ágy-asztal), az minden politikai tudatalatt-tartalmán túl, a metafizikus utolsó sorból válik minden kétséget kizáróvá, amelyben féltékenységemben, amit a negyedik sorban előjeleztem a kétértelmű "ne főzz más-valamit-valakit" párhuzammal (m-k – sikerült a legrövidebben megoldanom összeolvad egy kozmikus plátói ideák világába elvágyó nosztalgiával és így...*
ZEND: *"ennivalóságontúli"?*
VITÉZ: *Pontosan! Ezt célozzák a rímek is.*
ZEND: *Milyen rímek?*
VITÉZ: *Közép- és rejtett rímek. Nem vetted észre? A második sor eleje például, "élek-halok" rímel a tizennyolcadik sor végével: "világítok". Azért húztam így szét, hogy ne emlékeztessen a Toldira. Vagy például a hetedik sor végén levő "után" szócska, bár kancsalul, de rímel a tizenhatodik sorban levő "Athén"-re. Ezt se hallottad?*
ZEND: *Most, hogy mondod... Hát ez igazán nagyon érdekes. Talán egy lábjegyzetben ezt mind meg lehetne magyarázni az olvasók...*
VITÉZ: *Olvasók? Ki törődik velük? Mi, költők, egymásnak írunk. Egymás verseit olvassuk. Egymás verseit bíráljuk. Egymás verseit utáljuk.*
ZEND: *Utáljátok? Azt hittem értitek.*
VITÉZ: *A kettő ugyanaz. Nem is tudod elképzelni, hogy egyes költők milyen sületlenségeket írnak össze. Első pillantásra érthető sorokat. Hát hol vagyunk? A tizenkilencedik században? Fogalmuk sincs*

arról, mi a modern költészet!
ZEND: *Modren.*
VITÉZ: *Már az is túlhaladott álláspont. Morden. Dremon. Morend. Ermond Doremn. Nna. Hát ezért nem közölték le a verset. A konzervatív, opportunista szerkesztők. De nem baj. Mi most alapítunk egy új folyóiratot, amelyben mi az ő verseiket nem fogjuk leközölni. Új folyóiratunknak ez a főcélja. De majd erről legközelebb. Most mennem kell, mert a feleségem vár halvacsorával.*
ZEND: *Ó! Milyen gyönyörű dolog ez! Tökéletes házasság! Igazi szerelem! Úgy látszik feleséged tökéletesen érti a költészetedet! A lelkek harmónikus összeolvadása!*
VITÉZ: *Miről beszélsz? Feleségem kettős könyvelő. Sosem olvassa a verseimet. Amellett nem is ért magyarul. Ingeborgnak hívják és svéd. Azért csinál halvacsorát, mert tegnap este azt mondtam neki: Inge, holnap estére főzzél halvacsorát!*
ZEND: *Csak azért? Ó, milyen szomorú...*
VITÉZ: *Ahogy vesszük. Minek komplikálni a dolgokat?*

A genezis nemezise

Szabadverses pantomímjátékkal elegy rímbalett-szimfónia 12 stanzában, 7 felvonásban, 3 tételben, összesen 1 színben mely összeolvad.

(Egy Szanyi János-dráma.)

(A szín kezdetben üres, mondhatnánk: vala. Előtérben négyszögletű Semmi könyökölve omlik alá. A színpad baloldalán három Nincs sír önmagában, kicsi, meszelt fehér házban. A háttér fekete lyuk, amelynek közepén egy valamivel terjedelmesebb és még feketébb lyuk sötétlik bíborszürkén. A színpad jobb oldalán, amerre zúg az a négy folyó (só), pihegve-lihegve hallgató Csend áll, azaz inkább Csendül, tipegve-topogva téblábolva miként a téli délibáb lába a lavórban rengve lengő lábvízbe ömölve. Éj, később hajnal hasam.)

Űr: (Teljében duzzadó középkorú elvált úriasszony Héra és Minerva között: enervált hetéra – eleinte lassan lüktető snapperos mozdulatokkal, melyek fokozatosan felgyorsulva, összehúzódva, kitágulva, szívó huza-vonában, újramegújra, végül is örjöngő örvénybe csapva, szép nyugodtan, szinte közömbösen besétál balról)

Tá-tá-tá!
Tátongok!
Én vagyok az Űr!
Az üres, a zűrös Űr!
Az Űr, a lüktető, a böktető,
a botor torok garatán a köptető
(törökverő)
örök tető,
a mandulák tüszőtlen-tüsszögése-tű,
tusz és tetű,
busz és betű,
vak áhítat, teretlen Űr melyben keringenek
keringő, ingó és ringó keringők,
ringló rőzsebimbók,
lengők,
engők,

engő,
ngő,
gő,
ő,
(elhal)

ÚR: *(Testes, középkorúr férfiúr, redős ráncokba túramló, fehéren szúrkéllő frottír fürdőköpenyben, egyenesen a Sixtusi kápolna bábolnai mennyezetéről szállva alá suhogó, suhanó, zúduló, örvényletes léptekkel a légben, energikus mozgású, bozontos szemöldökű, a jobboldali köldökzsinórpadlásból kibukkanva, be)*

Nevem Elek!
Én majd betöltelek!
Én! Az Úr!
Kinek hona az ottfenn, az Azúr!
Azám!
Az a hazám!
Többnyire ott ülök azon,
s mert én vagyok az Úr, nagy a fa... *(zavartan körülnéz, riadtan észreveszi a közönséget, szája alá kapja kezét, köhhentve:)* Köhh! Köhh!

ÚR: *(telt alt)* Hi!

ÚR: *(pocakjához kap)* Hát igen. Mit tegyek? Az én koromban már segíthetetlen. Kevés mozgás, sok zaba, zsíros magyar ételek, disznóhús, szószok, szószékek, tepertő, doberdó, doberdő, nomeg a dicsőség, a glória, a trón, a sedentary full-time job...

ŰR: I beg your parking? I said: Hi. Are you a Dee-Pee, or what?

ÚR: Óh. Úgylátszik angol a csaj. A csajka. Hát akkor nem is a hájamra célzott, csak köszönt. Köszöntelek, Űrnőm! Künn láttam a táblát, miszerint Chambre à Louer, magyarán Room for Rent, karakán Szoba Kiadó, kereken Üresedés. Hát én betölteném! How much? Too much! Combien? Kombiné. Koszt van? Kost was kost. Coast to Coast.

(Szín hirtelen elsötétül. Zizegő, víjjogó keselyűk ütemes tapsolással kezdenek dobogni, egetverő mennydörgést utánozva, mely fát dönt le hegyről völgybe, ha majd minden rabszolganép. Színpad baloldala fekete, jobboldala fehér lesz, imígyen választódva széjjel Sötétség és Világosság, Éj és Nap, és lőn Este és lőn Reggel, az Első Nap.)

ÚR: És Én látám, hogy ez jó. Let there be Monday!
ŰR: Az utolsó hónap előre fizetendő!
Hogy tele legyen a bendő!
Egy nap nem elegendő!
ÚR: Andó Endő
a magyarban nem használendő.
(tenyerébe hajtva fejét szomorkál az ősmagyar nyelv esendésbehanyattán. A nézőtér ellentétes oldalán elhelyezett szavalókórus monoton kántálásba pirkad.)

SZAVALAHOLÓ KOHÓRUHUS: Itt valahol,
Ott valahol,
Esett lép, homorú belekkel,
Négy-öt bugyor
Összeugor...
(Három és fél további percig kántáló dünny.)
ÚR: *(búsan)* Sic itur ad astra...
SÚGÓ: *(Gilgámesnek öltözve, színpad jobb oldaláról be, majdnem középig, balkezével jobb-középcsatárhoz támaszkodva, jobbkezével a zsinórpadlásról lecsüngő tohuvabohuva-fogantyúba kapaszkodva, imígyen szóla, halljátok, ekként szól a néphez.)* Tehhhhülye!
ÚR: Miért? Ó! Jappersze. Összekeveredtem az átkozott "Sic" miatt which makes me sick. Actually, azt akartam mondani, hogy "Sic transit-system glória mundi".
ŰR: Sicc francba glória punci. Apropos... *(scratching her head)* You can... if you like... me... How should I say... *(vonagolni kezd, érzéssel, érzékien, érzően, érzékletesen, érz-coborként)* ... Do you prefer... *(Mae West-mosollyal)* ... Lehet ám természetben is fizetni!!! Egy numera a villanyszámla, egy a gázszámla, egy numera a vízdíj, egy a szoba ára... Kerülj beljebb, szép hercegem!

(Színpad most vízszintesen osztódik ketté. A felső vizek gőz alakjában felcsapódnak, az alsó vizek víz alakjában lecsapódnak, a középső vizek jeges föld alakjában széthúzódnak a két új régió között, mint a láthatáron húzódó, bíbor bársonyba bújva burkolózó horizontális horizont vihogva vonuló vonala.)

ÚR: És látám, hogy ez jó és mondék: Legyen Kedd és lőn Kedd, a kettedik Nap.
(Nehézkes, vaskos csárdásba fog, derékon kapva Úrasszonyt. Szavalókórus az Ég a kunyhó, ropog a nád-at csürdüngöli öt és negyed percig tartó ropásuk alatt.)

ŰR: (kurjantva) Ihaj!
ÚR: (durrantva) Csuhaj!
ŰR: (tetszéssel) Duhaj!
ÚR: (egy odavisszafordulat alatt lerántva ÚRNŐ fókötőjét) Haj!
ŰR: (megtapogatva ÚR fejét, találni tűnik valamit) Vaj!
ÚR: (kigombolva ÚRHÖLGY blűzát s annak dúsan, búsan, busán előbuggyanó, kies, kieső, besenyő, esernyő mellhalmazatára maradian meredve marad:) Aj!
ŰR: (leengedvén szoknyáját, egy szál Arkánumból kölcsönzött bugyiban, szőrén-szálán, szakállán, áll lábán, szégyenlősen lesütve fejét rebegi alig élhetően, alig hallhatóan) Jaj!
ÚR: (elébeomolva, egyetlen könnyed mozdulattal leráncigálja, leráncibálja a bugyit s megpillantván az elszíneződött havikötőt) Baj.
ŰR: (szemét, mint Erzsók asszony, szemérmetesen béfödve suttogja kihívó-kacéran) Baj?
ÚR: (kigombolja türemkedő, gyüremlő, duzzadó, domborodó, kunkorodó sliccét. Harcikiáltással:) Hajj!!
ŰR: (meredten nézi Eros eretnek anyagbaszimbolizálódott productumát, erectumát, s annak körülmetéletlen mivoltán meglepetten sikkant) Gaj?
ÚR: (büszkén, míg Wágner Jehova-előtti őspogány leitmotívuma harsan fel a zenekarból) Faj!!!
ŰR: (most molett, slampos zsidóasszony, akiből kibujik a lólábnak álcázott antigermánizmus) Fuj!

(During the throbbing accords of Walkűrök Lovaglása, íme a Harmadik Nap vágtat kackiásan "Halihó-Hull a hó"-t rikoltozva a kulisszák kulimásza mögött. Lódobogás, lónyihogás, égszakadás, földindulás, tatárdúlás-fúlás, pata-hari, hara-kirie eleison, hirdetve mint herald, jöttét, jött-mentét a Harmadik Napnak, Szerda, Szereda, (Hamvazó és Csík-), alias Mittwoch, Midweek, Middlesex.)

ÚR: *(összefonódva Űrrel, betöltve Űrét, a hónaposszoba ágyán, kéjtől kéjesen hörögve szól, mondván:)*

Feljött Azéj
Decsil Lagok
Nemjöt Tenek
Merhogy Azegy
következő napra van beütemezve...
Most csak az Éj
s azok seregéi
jelentek meg légies, könnyű mezbe'
míg te és én nemezve
fexünk itt ondószálakat szemezve
s szemünkkel egymást Mesme-
rezve.

ŰR: *(lemondó-prózaian)* Nincsenek csillagok. Holnapra borús idő várható. Enyhe csapadék. A Duna Csapnál apad, Debrecennél árad, máshol alacsony vízállású. Regensburgtól hajózható, mert ott es regnet. *(Hirtelen indulattal átcsapva poézisbe)*

Mikor, mikor
fogunk már nászunkból embert teremteni?
A férfi s nő
ha egybenő,
többnyire jön egy csecsemő,
kinek neve
ha neme nő:
Emő,

s ha nem: Benő.
Úr, Wágner Úr,
az ön feje mikor benő?
(Értem: a lágya)
Meddig fog ágyra-várva, vágyra-járva,
lakbért kerülve,
csak közösülve,
eskem-beskem,
esketés nélkül
használva testem,
te beste,
ki régóta már egy élettársat keresve, én
ülök gubbaszva e Roomingházban
égve lázban
s keresem életre-halálra
akivel alapíthatnék családot
de találva
mindigcsak, mint téged, egy galádot.

(Folyt. köv. a Látóhatár következő számában, melyben is a Negyedik, Ötödik, Hatodik, valamint – last but not least – Hetedik Nap lesznek benne foglaltatvák bravúros tánclépésekkel, ritmikus, ritusos népi rigmusokban, kalevalaszerű szavalávalókórussal, Mezőberénykörnyéki szójátékszínösszetételben örvényelvezetesen kibontakozni a végső, megdöbbentő, meglepetésteli kifejlet, surprise, surprise, shocking és miegyma mely rág, mint szú a NEM EZ IS GENEZIS-E? nemező testülepén. Avangárd klasszika-féle filológusok számára féláron, félbőrkötésben, félkegyelmű, félénk, de mégis gyakorta kefélénk. Addig is maradtunk nemzetközi farkcsóvafénysugárzással abba, a Harmadik és Nagyedik Nap közt, éjfélkor, a Senki Földjén, egy félbeszakított Ámennel: Ám.)

VÉ

1982. január 1.

Újratalálkozás

(Egy Szanyi János-vers)

Feljajdul a kép a falon, fáj a táj.
Mi lett a lobogó lángból? Ellibegő füst.
Valaha napsugármoslygásu szememből
hétszínű szivárványskála muzsikált
könnyeső-függönyös szemedbe. Ma
két egymással szemközti fotelban ülünk,
melodikus válladra, karodra, lábadra nézek
és "Mikor találkozhatnék egyszer újra veled?"
kérdezi reménytelenül legyintő gondolatom,
mialatt másról beszélünk. Fölötted
zajgó hullámhegygerinc tetején balettozik
egy fehér tüllcsipkébe öltözött buborékballerina.
Rádiismerek hét évvel ezelőtt. Szememhez
emelem a fegyvert, célzok, meghúzom a ravaszt,
kirepül a golyó, s bumerángként visszakanyarodva
szívembecsapódik. - - - Sivó homoksivatag
kellősközepén sehonnából sehovába nyíló
sárgakilincsű rozoga faajtó nyikorog.

1983. Szeptember 1.

Fáy Ferenc-féle

Ha ittend jobbra, ottand balra méc el,
az akáclombos-rőt ösvény alatt,
eléd tűnik léted reménye: Pécel,
hol rozmaringok felsikonganak.

Megállsz. Fejed vakarod zord határán:
itt bozsgott egykor sár gyermekkorod,
hol ősz apád kilenc-lovas határán
poroszkált estelente. Felkorog

a gyomrod. Anyád főkötősen ült a
tornác tövében, zsindelyt pöszmötölt,
míg bátyád, nénéd terítékén hült a
krumplirakás s a borjúpörtökölt.

Éhes vagy. Kopogsz. Kitárják az ajtót.
Nyakadborul család és felzokog.
Megérkeztél. Gyomrod Pécelre hajtott
s a hagymásrost könnyezve szagolod.

1980. június 10.

Bebők János TTC-536

(Kritikatúra)

bebők
jánosbenedek
vagyok
bebőkbenedekjános
vagyokbevagyokbőkbebenenededekján
os

reg
belbemegy
ekdolgozni
a kül vá ros
banlévő gyárba
n levő irodá
nak egyik íróasztala mögé
ülök

a főnökkinézetű hasábalakú kétsoros zakó naponta
hatszor jönellen őrizni a körbepászátzott olajfenekű
még mindig nem kész a kimutatásévi zárlageredmény
vázlatos tervének előkészítését célzó nyitójelentés
tartalomjegyzéke? felesége háromszögletű svéd nő
fürdőkádcsempe ül a lábai szóre de ő se, mert
a civilizácóba-olvadt-kérlelhetetlenség késik kifi
zetni a lakbért
vakarózik az alkony

lenni vagy nem ... ? – ez itt a probléma/dilemma
a metafizikáció terjeszkedetlenségébe belenyilalló kő
zuhany kikristályozódottságaibabebanbenbólbőltóltólnálnélainak a
összevissza elidegeníthetetlenségeskedéseitekéibe
üvölt gennykacajt

kár

1980. február vége

The Outlook and the Inlook of Pándi

1978. december 31.

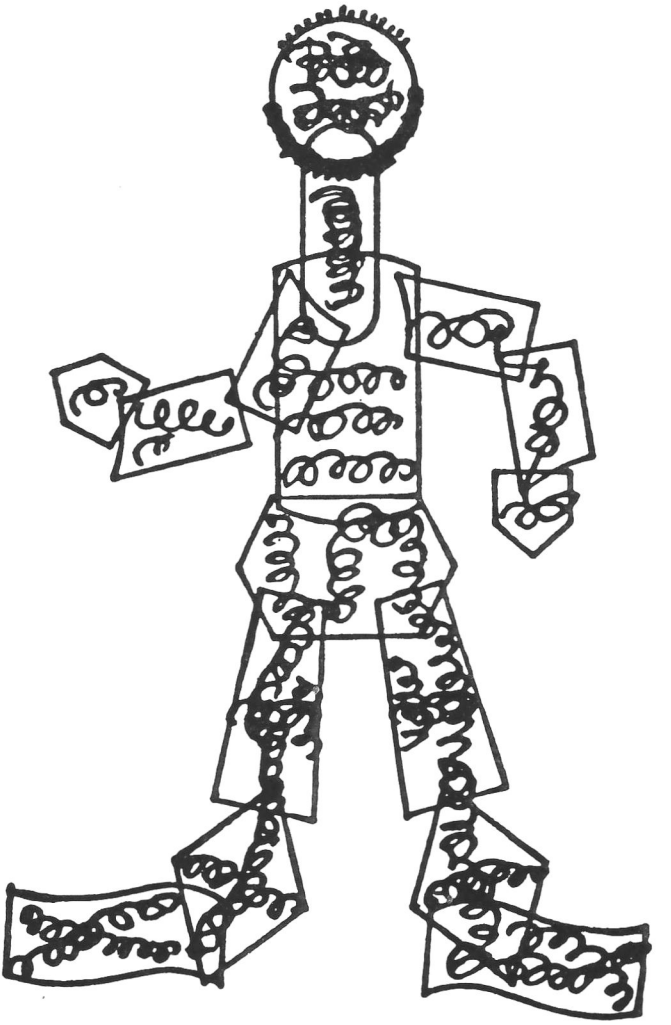

IV. VILÁGIRODALOM

A vacsora

(Plátói poly-mono-dialóg)

Szokrátesz: Mondátok ti vala nékem, szép athéni ifijak, hogy gyomrotok ürességét megszüntetendő, és mivelhogy estebéd ideje közeleg amúgyis, örömet okozna nektek kideríteni hiányérzetetek okokát és az arra való orvoslatosság módozatait. Helyesen fejeztem ki szavakban közérzetetetetetek mibenlét?
Kaciphantos: Helyesen.
Szokrátesz: (folytatva) Ám mivelhogy testünk kettős természetű, s amaz anyagoknak, amelyeket felülről belejuttatunk, ugyanmintcsak kettős természetűeknek kell legyenek, névleg szilárd és cseppfolyós, amiképpen a föld, amiből Zeüsz teremtette fajtánkat úgyszintén folyóvizekkel keresztülkasulszabdalvák, nemdebár?
Szifón: Dedebár.
Szokrátesz: (folytv.) De vajjon ennétek-e egyáltalán, bármily szemet gyönyörködtető a tál és a pohár kettős-kettős halmazállapotú, másszóval ételt-italt tartalmazó homorúsága, ha az evés aktusát megelőzőleg nem támadna-e fel bennetek az éhség és szomjúság kettős ösztöne, mintahogy vizek nem létezhetnek földből álló meder sempedighahogy földek nem teremhetnek ékesen zöldellő növényeket talajvizek nélkül? Hogyan vélekedtek erről?
Protón: Hogyne.
Szokrátesz: (flyttv.) Következésképpen belső ingereink nélkül nincs evés, mindamilyeténképpen szomjúhozás nélkül sem nem van ivás, melyek ha ki nem elégíttetnek, az a gondolkodásra való képtelenségben nyilvánul meg, amely másodlagos prioritású a test alantas ösztöneihez gyanánt, avagy nem-é?
Kotón: Hajjaj.
Szokrátész: (ftv.) De nincsen-é ellenmondásban egyrészt állati, másrészt isteni természetünkkel, miszerént ha a disznócsülök

képzete lelkünk délibábjára nem vetülne fel, akkor vajjon mily disznócsülök kerülhetne anyagi világunk asztalára, ha már a disznócsülök eszméje nem létezne függetlenül gyomrotok savaitól, mely az azért való ágaskodásában gyomrotoknak falát marja. Van ez nektek kézenfekvő?
Gyomorkorgosz: Kézen.
Szokrátesz: (fv.) Miszerint a disznócsülök, mint a ma esti vacsora tárgyát és tartalmát képező identitás nem önkényes, hanem logikusan kínálkozó megoldásnak látszana a mai vacsora asztalán mindannyiotokotöknek, ha jól értelmezem szavaim arckifejezésetekre gyakorolt hatása által ihletett válaszomat. Imígyen van?
Abrosz: Naná.
Szokrátesz: De mindazonáltal, ha a disznócsülök mennyei képzetéről valamiképpen kiderülne, hogy az csupán gyomorsavatok terméke és nem a mennyei képzet igaz értése, mert a mennyei képzet eredetileges szférák zenéjét, mint szilárd, és a hétfajta nektárt, mint cseppfolyóst sugalmazza néktek, (hasonlatosan a magasztos Zeüszhöz, aki nélkül lényünkké nem nemesedhetett volna az alacsony rög, amiből vétettünk) nemde bizony ti is szívesen mondanátok le az anyag bennetek megtestesült, földhözragadt vágyai kielégítéséről, minélfogva a disznócsülök és bor sajnálatos félreértése volt csupán a tudatunk felett szabadon lebegő és korgásunknak felfoghatatlan elő-léttől, nemde szívesen mondanátok le állati behabzsolásáról az eszmenélküli csülöknek és mohó, szférátlan bevedeléséről a nektár ízéhez apszolúte nem hasonlítható bornak, beszélek-e helyesen szerintetetek?
Lofosz: Hááát...
Szokrátesz: (f.) Következésképpenfogva a vacsora fontosságának aprioritása tévképzet, amire ha agyatokból messire űzitek, a vacsora maga is elveszti sürgősségének érzetét, minélképpen...

(még 43 oldalt beszél, mialatt tanítványok bólongatva éhenhalnak.)

1980. június 10.

Szent János-féle

23. És foga jövendeni egy hét orrlikú vadbivaly és zápfogából kénes eső záporozand alá és megemészti Jeruzsálemet, Jerichót, Jezábelt, Jekatyerinát és Jefezust;
24. És lészen félelem és rémület és rettegés és irtózat és iszonyat és borzadalom úrrá mind a földeken;
25. És csecsemők nyivákolandanak és kufárok nyüszítendenek és adószedők vonyítandanak:
26. És lúgköves viharfelhők örvözetében fog megjelenendeni az arkangyalnek magát álcázó Gonosz és az ő neve leend Eshkembeshkem.
27. És a népek, akik bűnöztek vala, kiáltozandanak feléje, mondván: "Könyörület!", de könyörület nem jövend.
28. És akkor egy tizennégyfejű orrszarvú támadand északnyugaton és tüszős mandulájából földrengést tűzhányókat, záptojást és spenótot öklendezend és lészen nagy sírás-rívás és mindenkik falhozverdestetése és élvefelkoncoltatása, és mindez az Eshkembeshkem műve leend.
29. És íme egy huszonháromlábú víziló mászand elő a beltengerek örvénylő zuhatagából és kilenc vörös szemeiből hét bíbor fülcimpa lógand ki, és leend neki tizenkét habzó köldöke amiből gyehennát lövelend a harminchárom városfalra, és lészen az ő neve Gonorrah, aminek hívják azt úgy nevezvén.
30. És Délkeleten akkor öt darab rettenetes rinocérosz fog keresztülnyargalandani a szentélynek a szent éjén és fognak a szentélynek az ő kőfalai leomlandani fülsiketítő harsogással és robajlással.
31. És a négy rinocéroszok hárman leendenek és mindakettőt úgy fogják hívni, hogy Hippodrom: e néven lesz az ismeretes a jámborok előtt:
32. És térdre fognak azok omlandani és szemeik kiforduland és orrukból bűzhödt lé csorgand a földre, megmételyezvén azt. És mind a barmok és igásállatok megdöglendenek, és a halak írtózatos kínok közepette fordulandanak hátukra a vizeken, és az ő neve leszen

Shechovah, azazhogy kitaszított ő az Úr kegyéből átoktól sújtva.
33. És akkor hétszázhetvenhét szárnyas kokorgyélusok fog szállni harsonát fúvanda az Ibichon partjaitól a Hasavérush csúcsáig, és az ő neve leend Shólet és mind a földigiliszták kiszenvedendenek fogaikat csikorgatván. És pestis és dögvész járand az ő nyomában.
34. És elborul a nap az egek mennyboltozatán és melleiket vervén fetrengendenek a vajákosok az Shólemaléchem fennsíkjain. És egy harminchétfejű sárkány fog felböffenni a pusztaságból, és az ő neve leend Hadassa Bazár. Minden fején nyolc köldöke lesz és háromszáznegyvenöt füleiből gennyes gyanta folyand mind a hetvenhárom lúdtalpjára amelyeket tizennyolc szarvaiból ágazandanak elő. És befogandja az habzsolni az egész földet és nem maradnak lélegző növény és állat és ember hírmondó gyanánt.
35. És bekebelezendi az a hat világrészt, majd felhörpintendi rá a négy óceánokat is utána, és négyszáznyolcvanhét nyelvével megnyalandja az ő száztizenhat száját, és fogják azt hívni Jeshivának ami lesz az ő neve.
36. De ez még mind semmi, mert ezután - - - - -(stb.)

1980. június 12.

Évbúcsúztató klasszikus szonett

(Tóth Árpád anonymus fordítása)

Most újra körbejárt a ciklus ökle,
fordult az év, december vége már,
s míg hull a kalendár s az óra jár,
ím januárra elmúl mindörökre.

Örexem én is, mint a Pesta ökre,
kit levágandni gyűl a falu, bár
gazdája könnye foly, de a határ
gyermekhad éhes, mint az ölyv a dögre.

Kint havazik s én bent fogom kezed.
Voltam s leszek, mint esztendőre év:
a csillagok közűl kifolyt az éter...

Zsugorodik – már csak egy centiméter,
mi hajdan húsz volt; vámba ért a rév.
Isten velem hát, elvégeztetett.

1981.

Részlet

A gyöngyhalászanya

c. skandináv népballadából.

Göngyölgette gyöngyét, göngyölegbe gyöngyét,
fölgye ősi rögjét, ősi rög göröngyét,
könnyü gönyű köpenyébe göngyölte porontyát,
mellétette pontyát,
ha megéhez kis porontya, falatozza pontyát,
így viselte gongyát.

1981.

Anda Lúcia

(Szomorú spanyol ballada hányaveti magyar fordítása.)

Andalúciában
andalogva jár,
diadém hajában,
meseszép leány.

Andalogva fandang,
ében a haja,
santa lúciákat
dalol ajaka.

Don Rodrigó pejlován
arra vágtat ám:
"Kétszemélyes a nyergem,
pattanj fel, leány!"

Vad Valenciába
vágtat a vitéz,
feddő szemmel nézi
sok komor itész.

Madrigál Madridban
marasztja a nőt,
marcipános marannusok
marcagolják őt.

Barcelóna, bárca,
prostitúció.
"Don Rodrigó, hova te?"
"Hácsak visz a ló!"

Messze tűnt a távol
Andalúcia,
Síri hangon sír-rí
hidalgó fia.

Merre innen, merre
Andalúcia?
Hozzád híva vissza
hő nosztalgia.

Hátán gyalogolva
cipeli fiát,
spanyol országúton
elkopik a láb.

Ősszel őszbe fordul
diadém haján,
kacag a spanyol nép
éhező kaján.

Andalúciában
mindig kék az ég,
anyaföldre hajtja
megfáradt fejét.

Évek mendegélnek,
valaki kopog.
"Nézd meg fiam, ki az?"
"Rodrigó vagyok!"

Rokkant lovag lép be.
"Megjöttél, apám!"
Üldögélnek csendben
egymás oldalán.

Andalúciában
három sír terül,
papa, mama, baba
össze ott kerül.

1982.

Goethe-féle

Legelőjáték

Itt állva, lábriszálva, pállva, mállva,
kísértetek, kik elkísértetek,
jajj, bálba-szállva, mályva tájba-fájva,
ti értetek kit értve sértetek,
és mégis régi, égi, légi kégli,
a műremeknek bűn rebegnetek,
ki vágyrajáró ágyaink vezérli,
fiaim, ti fen-ének-kelletek.

Égelőjáték

Úr: Hier ist das Welt, ich bin fertig.
Gábriel: Mit mondhatok? Nagyon hercig.
Ráfáel: Fantasztikus! Kolosszális!
Micháel: Minden hogy pörg s forog máris!
Mefisztó: Először is nem 'das Welt', hanem 'der Welt'!
Úr: Már ahogy kezdéd, az is vérig hergelt.
Mefisztó: Másodszor is, ha nem hiszel nekem,
lent valahol a földi földeken,
él egy tudós, ki bár boldogtalan,
oly sokat tud, hogy feje káptalan,
kérdezzük őt meg!
Úr: Faustot?
Mefisztó: Hát ki mást?
Ő német és tudja a der-di-dást!
Úr: Legyen. S ha megnyerted a fogadást,
legyen tiéd a Faustnak háza s telke.
Mefisztó: Nekem az nem kell, csakcsupán a lelke.
Úr: Oké!
Mefisztó: Itt a kezem, nem lópata.
Úr: Ne vesztegesd a szót. Ugorj, tata!

Lőjáték:
(Dr. Johann Wolfgang Faust ora et laboratóriuma. Köröskörül könyvek, könyvmolyok, csövek, fémcsövek, kémcsövek, górcsövek, golyvák, torták, retorták, lombikok, bölömbikok, különbikok, térképek, értékek, vérképek, mikroszkópok, teleszkópok, üres szkópok, sztroboszkópok, kaleidoszkópok, spektroszkópok, keresztespókok. A magas mennyezet alatt kicsi ablak, amin a napfény nem süt se be se ki. Dr. Faust az íróasztal mellett áll, balöklébe támasztva jobb arcát, míg jobbkarját szónoki mozdulattal felfelé tartja és reménytelenül könyököl a hangosan ketyegő kandellábernak dűlve, mely középkor előtt öt percet mutat)

FAUSZT: Júrisprudenciát és medikát,
s haj, rá'dásul még mekkát s medinát,
metafizikát, metempszichikát,
pénteken mossa holló a fiát,
fizikát és fiziológiát,
piteka-paleontológiát,
ararát és agorafóbiát,
allergiát és allegóriát,
asztrológiát, asztronómiát,
asztró, bisztró és gasztronómiát,
amáliát és anomáliát,
apátiát és apoplexiát,
melániát és melankólikát,
arábiát és metallurgiát,
jugoszláviát, vizilófiát,
piát, pinát és fehérlófiát,
pseudo-pszichopatológiát,
mezopotámi numizmatikát,
hetérát és heterosztiliát,
szubatomnukleáris klinikát,
Adyt, Lykát és hajj, Alma-Atát,
szonatínát és euráziát,
medáliát és aszimmetriát,

ausztriát, ausztráliát, guernikát,
nomegaztán megalomániát,
albániát, regát, romániát,
monomániát, pirromániát,
xilofóniát, kakofóniát
s végül, unci s muncili punciját
hóttig tanultam, mint egy kádi
s ott tartok mégis, mint a mádi. *(Kifújja magát)*
Közben az ifjúságom tovaszállt
és fausztom, mely egykor mint cövek állt,
ma már csak alszik, tente-tente,
mint kifacsart rongy, impotente...
Mihaszna mind e tudomány?
ha lehervadt a buzogány
s mi azt merevítné, nincs női kéz...

MEFISZTÓ: *(a szoba hátsó sarkában álló bidéből kénköves lángoktól övezve felcsap)*
Segítni azon biz nem túl nehéz!

FAUSZT: Ó hah! Mi az? Ki vagy te, idegen?
Nem monológhatok már hidegen,
inkább azt mondd meg, ki-miféle vagy?
istenféle vagy ördögféle?
manóféle, avagy varázsló-féle?

MEFISZTÓ: *(szerényen)*
No nem, csak afféle Mephistophéle...
Dehát a név csak név, igaz?
Inkább azt nézzük meg, ki az,
ki szíved búval tölti el.
Mi a neve?

FAUSZT: Ó Margaréta!
Ő szűzi, karcsú, langaléta,
atléta szende lány ki mihez kezdjen
velem, ki magolásban kripli lettem?!

MEFISZTÓ: *(fennségesen)*
Ott föntről jövök az azúr

felhők mögül, hol ül az Úr,
ajándékba ő küldi néked eztet,
végetlen erejéből egy gerezdet.
(Óriási vörös répát húz elő köpenye ráncaiból)
Derekadra kötvén e marharépát,
csakhamar bírni fogod Margarétát,
ki nagyságodtól impresszolva lesz...

FAUSZT: *(Térdre lombik)*
Köszönöm néked, Mefisztófelesz.

(Míg növekvő önbizalommal magára csatolja az isteni főzeléket, az Erdgeist elhúzza a függönyt)

1980. június 23.

*Esthajnal csillog**

(Magyar Joyce-i versműhelysorozat)

1
este

Életálmos vagyok
Haludni szeretnék
Földágyba menni
Pázsit-takarózni

Nyolc évtized-óra múlva
Reggel-anya méhéből
Újraszül-ébredni
Holnap-életet kezdeni

2
öreges

Eléletálmosodtam,
Meghaludni vágyom,
Leföldbefeküdni,
Begyeptakarózni.

Nyolcévtizedóra múlva,
Reggelanyaméhből
Újraszülébredek majd
Holnapéletemre.

3
öregest

Eléletálmosodtam
Haláludni vágyom
Leföldfeketülnék
Befűtakaróznám

Nyolcévtizedóra múlva
Reggelanyaméhből
Újraszülébrednék
Holnapéletemre

4
öregeste

De eléletálmosodtam,
Haláludni ágyom,
Leföldbefeketülnék,
Befűtakaróznám...

Nyolcévtizedóra múlva,
Anyaméhvirradtán,
Frissújraszülébrednék
Holnapéletemre

*Megjelent a Nyugati magyar költők antológiája című válogatásban. Válogatta és szerkesztette Kemenes Géfin László, Bern, Protestáns Magyar Szabadegyetem, 1980.

5
megöregestve

De eléletálmosodtam,
Haláludni vágyom,
Leföldbefekethedni...
Befűtakarózni...

Nyolcévtizedóra múlva,
Virradanyatájban,
Frissújraszülébrednék
Holnapreggéletre...

6
öregestve

De eléletálmosodtam,
Haláludni vágyom,
Leföldbefekethednék,
Befűtakaróznám.

Nyolcévtizedóra múltán,
Virranyaméhtájban,
Frissújraszülébrednék
Holnapregéletre.

Marinetti-féle

Európa-szerte 1913-at kondul az idő lokomotívja.
Unjuk a poshadt jambuszbaragadást, az impresszionista fertőt, a materializmus lápmocsarát és az orrpiszkáló pszichoanalízist, mely pamlagon degenerálva hever. A föld heveder torka új művészetért ordít, skarlát visszhangoznak rá a szerteszana szórt vérbenfőtt nemzedék. Sebességet akarunk, nyihogó repülőgépmadarakat, avult mitikus pegazusok kehes köheje helyett Fiat 500-asok szárnyaló ditirambusát. Huszonöt kilométer óránkénti robogással akarjuk hasítani a felhőkbe hurrikánozó perisztaltika háborgását.
Csóválja ősz fejét a pápa, kit érdekel? Vállát vonogatja a kopasz kormányfő, le van csinálva. Botránkozik a nyers polgár, na és akkor mivan? Mibaj? Bivaj? Mi vagyunk az új kardnyelők, a hínáronátcsörtető fáklyaszegők, a sötetben fároszként orgazmust fajtékozók, a dohos könyveket hamvasztó tűzmadarak, a Huszadik Század bikafújtatói, a gépek fülkéiben zizegő idegsejt, mi vagyunk a lobogóüstökű golyóstoll és a láncreakcióban robbanó dögvészt-lebíró írógép. Rettegjenek a tapperek, a tapírok, a pacnik és a piknikek, a piknikusok és az aszkéták, akik eretnek. Mi a csokoládé bűzhödt édességét undorodva zabálókat azonosítjuk önmagunk önkívületének önfetrengő merevgörcsétől tetőtől-talpig átható borzfejű szarátnok zsarnokat.
Le a szögletes gyufaskatulyákkal! Fel a hemoglobinnal és a kaleideszkóppal! Le az évezredeken át lomhán szemerkélő lóval! Fel a rakétával, túl a Plútón! Le a cipőmadzaggal és a lúdtalpbetéttel és le a szalvétával! Egy alámerülő világ csökevényes albatroszai mind. Fel a ruggyantával és a mezítlábbal, a duzzadó izommal, a muskétával, a gargarizaló Gargantuával és a merevedő, gigászi hímtaggal. Le az aszfalttal és a vattával és a bávatag porronggyal, spiszburger háziasszonyok szolga szimbólumával! Le a cimbalommal! Fel a tőrbemártott vérrel és a golyókat ejakuláló ágyuval! Le az aggyal! Le az ággyal! Le az inggel! Lea Singer! Le az indogermánokkal, az indiánokkal, az indákkal és a gatyamadzaggal! Éljen a szőr, az erőszak, a piros, a saskeselyű, a kinematoszkóp és Julius Cezar!

Michelangelo? Ki az? Palesztrina? Mit akar? Beethoven? Pocsolya! Goethe? Citromfagylalt!
Éljen a mindent sárbatiporva törtető turista futurista! Éljen a lelkesedés, a lángolás, a pattanás, a raketten röpülő teniszlabda! Éljen az értelmet megvető magvető röhej! Éljen a zivatar, éljen bénito Mussolini és éljen a gázpedál! Éljen az éljen! Éljenek azok akik e kiáltványt vérgőzös papírra vetették a kolosszeum kolosszális kolosszusai között, 1912 december 13-án éjfélkor.
Éljünk!

1980. június 10.

V. KÉPZŐMŰVÉSZET

El Greco-féle

Normálisarcú-alakú emberek belesétálnak a szolemafitoktidói vertikáldomború horizontálhomorú tükörbe amely megnyújtja őket hosszúfejűekké soványakká szentéletű sötétborostás langaléta aszkétákká akik a foncsor túlsó oldalán foncsikorgatva kilépnek a borús fellegekkel (nem felhőkkel!) terhes fekete viharral fenyegető toledói tájba felmennek a hátterül szolgáló hegyekbe eltűnnek a fehér apró házak is már véznákká cingárultak köhögnek a tüdőbajos utcák láza van a hegyoldallal borított fáknak neuraszténia lebeg a színek színe felett reszeli torkát a folyó borzongó borz borzalom borzoli borzoli a korzót a nap a képkeret alsó széle alá bukott alkonyodik vagy hajnalodik szürkület szürkülő szürkelé bíborló málnalé es ő zuhog esik permetez láthatatlan ködfüggönyt eresztve az ereszre sírjatok mindannyian ríjjatok nászra már sose kel az almamáter és az almapáter noster dolorosa csak a hosszúfejű hosszúhomlokú sötétnyirkoscsapzotthajú szent remeteemberek ne térjenek vissza a háttérhegyekből nem akarok találkozni velük még álmomba sem inkább sosem alszom többé

1980. június 11.

Gauguin-féle

Malabár
Malabú
Mar a bú

Szélespofacsontú szeretőm ringóderekú Bobulajda, hozd ki a gu-gu halat vacsorára dobol a kopa-kopa

Otthagytam érted degenerált párisi arám ki civilizált terheket aggata rám

Futottak még államhivatalnokok mérnökök dámák ezredesek ügyvédek affektálók szegletesek unalmasak cilinderesek dekoltázsosak keményinggallérúak szemüvegesek a kődzsungelben futottak utánam és én is előlük ide indás igaz dzsungel szélén kalyiba kunyhó villanytalan petróleumlámpátalan varázsló én festek a hegysziklaoldalra tarkafreskót és barka murált én a fehér varázsló

Indák kacsok kacsák zebuk törzsfőnökök kondér maléter Zorajda lián Bobulajda vádliján exotikus leprák másznak tűz a nap tóparton kézzel fog halat meztelen fiú barna nők iszapban kosarat vízinádból fonnak ó nem itt nincs fakultatív hitoktatás makulás fitogtatás csak bimbók van csöcsök van szőrmentén vizicsiklógyakorlatok van

Reggelizek reggelfestek ebédelek délbefestek esteledek vacsorfestek én a fehér varázsló körülállnak csecses becsék megcsodálják az ecsetét teccik nekik az ecsetem én befestem őket színesre

Hangzik a vadonnak szava mókusok ibuk emuk nyestek nyüstök bölények csatakos csapatát nyestem festem színesben csak csónak is van de szép Bobulajda ne félj nem evezek tovavissza maradok holtodiglan

1980. június 11.

Rodin-féle

1.

Aábécécsédéeéefgégyéháííjékáelemenenyoóöőpquereseztétyéuúüűvédúplavéűxipszilonzézsé

A b c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z

Aböcöd hijkelemen opr stuvz

b e c e g o p r s u z

b o c o p r o s o z

s o z o p o r o b

s o z b o r p b

s o z b o p r

s z b o o r

s z o b o r

SZOBOR

2.

Rodint azért nehéz szavakra fordítani,
mert alulról, a kőzet háborgó-hullámzó nyersanyagából
húzta ki szobrait felfelé,
egy vers pedig a papír plafónjáról
mint csillár lóg lefelé.
A kettő együtt? Fordított cseppkőbarlang,
ahol az alsó kő cseppen felfelé,
táplálva, ihletve a felsőt nőni lefelé.

(Versem hát hiába betű-tükörképe a szobornak,
épp azért felismerhetetlen,
mintahogy ÓICÁTIVARG-ról sem gondolnád,
hogy tükre a gravitáció-nak.)

1980. június 9.

Picasso-féle

Háromszögfejű nő profilból szembenéz
trapéz-köldökű
férfivel akinek három lába
lelóg a bika-
csök önyös folt
nincs
Ez már a Rhapsody in Blue Period over
Roger
Spanyol polgárhábor gó -ka-nélküli Guerni
nem bece de hűderémes Nicsak: Bicsak!
Jenő
tenő-
ket szeretsz keceretsz kacarász
va kettyint ve
mindazötszemközt szemköpszt nézve lem
Paripahork
Keresztül mellkasul
Pabló
Nix spanyol habló
Száz évre szóló garancia
hogy farancia
posztimposztoresszionista
Szent Pista a békegalambbal...
Kék.
Elkék
a facipista (nyista!)
Joszip Vissszarianovista
gézengrúznak

(Intersmacionálé)
(Peaceful Co-agresszió)

1980. június 4.

Salvador Dali-féle

oráng után a délutáng
hintázik a palintán
palika hinta-palika
a szepegtuagintán

de mily vörös vér érpatak
csorog a naple mentén
ne bánd fiam csak orr-patak
a tente-baba-tentén

az óra ketty az óra kotty
tyúkanyóra labóra
mindennapra csak egy kodás
esik a mandragóra

kétfejű ember jár a tér
homokszemekkel néz a
sívó sivatag bávatag
az őszpe terdi héza

katakombákban kata komb
a kongó kata komba
az őskeresztény ős keres
atomba gomba bomba

1980. június 4.

Escher-féle

Hal
Halma
Alma
Almadár
Madár
Madagaszkár
Ma dagaszt? Kár!
Azt kár volt
Kárvallott
Vallás
Adóbevallástalan
Ásta
S talán
Galánta
(galán)talántán
tálentom
tonhal
hal *(Q.E.D.)*

Azonkívül: azonbelül.
Lenézett fel a vízesésre.
Be voltak zárva mind a nyitott ajtók.
Felment a lépcsőn a hetedik emeletről a földszintre.
A tornác beoszlopcsavarodásban kiszenvedett.
Addig távolodott amíg ideért.
A kéz rajzolta a kezet ami kezet a rajzolta kéz a.
A királynőt meglőni nem kefélnetek jólesz ha mind nyáron
befrecskendeztek én szemellenzem.
Moebius szalagra vágott arc belül üres.
Szoba aminek plafonján járnak és alulról csüng a csillár jobbra.
Volapük planétán kétértelmű lények elvarázsolt kastéjt nappallá
téve úgy jönnek mintha menne.
Sárkány sárt hány a sárhányóra. (Hány óra?)
És megint hátulról.

1980. június 4.

Henry Moore-féle

Végy egy lukat,
Aprítsd három darabra,
Tedd fel őket különböző magasságokban
egy talapzatra.

Egyik lukat fordítsd balfelé,
a másikat kelet felé,
a harmadikat visszafelé.

Sétáld körül.
Elölről nézve: nyújtózkodó bálnaszem.
Oldalról nézve: felülnézet.
Alulról nézve: mócsing.
(Érdekes, mi?
Újszerű, he?)

Nna.
Most végy nyolcszázhatvankétésfélkiló bronzot
(ha van készpénzed)
és vágd el négyfelé.

Az elsőt formáld meg egy lábkinézetű karnak
(vagy egy mosolyrafakadó térdnek).
A másodikból csinálj egy csellóalakú segget
(vagy egy karnélküli torzót könyökölve).
A harmadikat hagyd úgy.
A negyediket gyúrd olyanra, mint amilyen
egy lófej nélküli virágváza szokott általában lenni,
esetleg egy vasorrú lábas
vagy egy tagbaszakadt hadirokka.
Az ötödikből csinálj egy (jajcsak négy volt, sorry!)
Helyezd el őket a fentemlített lukak
alá, fölé, keresztül, között, belé és haránt.

Megvan?
Namost:
Odafordulsz az első járókelőhöz
(állókelőhöz, ülőkelőhöz,
előkelőhöz, utókelőhöz, mindegy!)
és megkérded:

"Van-e neked egy főtered, közkönyvtárbejáratod,
parlamentcsarnokod, egyetemaulaelőttiárkádokkalkörülvettparkod,
múzeumlépcsőd, katedráliskertoszlopsorod,
városháztérúszómedencéd vagy fővárosod?
Nincs? Na menj a francba.
Oppardon? Van? Remek!
Fáradjon bejjebb. Szervusz, öcsém.
Itt van. Tessék. A tied.
Neked adom.
Műemlékbe.
Lukanként csak félmillió dollár.
It's a bargain.
Hidd el, nekem is többe van."

1980. június 9.

VI. ZENE

Bach-féle

(Invencio. Allergia ma non troppo)

E
te
mati
kama
tema tika
etem atik
amat emat ika etem
atik amat emat ika
E tematika matematika!
Dúrból mollba modulálok,
Molly durmol, modellt állok,
amatema tikatanár uratmameg moderálom,
a durmoló molett Molly a modellem, a halállom.
Első szólam második szól, harmadikból negyedikbe,
Matahari harakirit hasavirít melegítve,
invenció, konvenció, szubvenció, orgonista
csembalóján csembalmozik, elmalmozik istenadta:
Kánon – Ánonk – Nonká – Onkán –
Fuga – Ugaf – Gafu – Afug –
Nem oda Bu da? De hova?
Itt a Coda! Hol a Coda?
(Bravurstikli! Világcsoda!)
Odavissza visszaoda:
avtidrofgem megfordítva:
Etematika matematika
etemati tematika
tematika matemati
ete tika
mati tema
(Etetik-e ma a makit?)
te ki?
ma – ma?
Ka
ka!
Ámen.

1980. június 9.

Bach-féle

(Fúga)

Zöld föld fölött
Kék ég alatt *Zöld föld fölött*
Dús fák között *Zöld föld alatt* *Kék ég fölött*
Ezüst patak *Dús fák alatt* *Zöld ég között* *Kék föld alatt*
Zöld ég alatt
Ezüst patak kék zöld között
Dús fák patak
Kék zöld ezüst alatt fölött
fut a fiú
apja elől *futa fiú*
patak fölött *ezüst alatt* *folynak a fák*
kergeti az asztal körül apa fiát *buta fiú*
kezébe leng
atya szigor-kezébe leng
tanár-intő: "Fija hüje mija zoka?"
A zöld patak és a kék föld alatt
ezüst fák kergetnek dús kikelet
kergeti szigorú apa fiát
mígcsak a fiú utoléri apát
az alávaló
a kalevalát
a kalevaló az alávalát *mert kérem*
E tematika
matematika *tehát*
az asztal alatt és az intő fölött
apa űzi fiát fia űzi a pát
nem választják el az ásó kapát
fiatal a fiú és vén az atya
nem éri utol "Belebomlok!"
gyöngyöz a patak és az atyai homlok

kék a fiú zöld az apa
az ég a dús homlok közt elapa da
az apa elaka da
lankad az intő imhol a tinta
"Mi az ok?" Miazma? Az apa viaszba.
Az ezüst fiumár csivitel vigaszt a (lan) (auftakt)
Zöld fű alatt föld zöld alatt apad az apa
zöld fű alatt ég kék alatt (ez már a Coda:)
ég fű felett
a hiú fiú

1980. június 5.

Vivaldi-féle

A Négy Évszak.
Első Tétel:
A Tavasz. (Molto allegro)

Főtéma:

Az éledő természet
már éled,
már éled!
Az ébredő természet
már ébred,
már ébred!
Az élehedő természet
már ébred,
már ébred!
Az ébrehedő természet
már éled,
már éled!
A termeverészet éled!
Már ébreved a természet!
A tever mévere vészet!
A terge merge verészet!
Természet!
Tenyészet!
Az ébrekegő tehenyész!
Az élemedő tehenész!

Melléktéma:

Ziz – ziz – ziz – ziz –
Hogy zizeg a zizmészet!
Pezs – pezs – pezs – pezs –
Hogy pezseg a pezsgészet!
Bozs – bozs – bozs – bozs –

Hogy bozsog a bozsgászat!
Zub – zub – zub – zub –
Hogy zubog a zubmászat!

Főtéma: (visszatér)

Itt a tavasz – kikelet már!
Itt a kelet, aki vasz már!
Itt a vasz, aki kelet már!
Itt a lett, aki pravazt vár!
A tavasz!
A kelet!
Aha tavasz!
Aha kellet!

Melléktéma: (visszatér)

Már itt a ziz, itt a pezs, itt a bozs, itt a zub!
A ziz-pe-zso-zub már itt van!
Már itt van!
Van már itt!
Itt már van!
Itt van már!

És (ja igen, ezt eddig elfelejtettem mondani):
hogy zizz a pezseg, aki vaszta!
s hogy bozzs a zubog, a keletfe!
A kevaszki,
a valetfa,
hogy zizz a pezsubboga tav
s hogy pezzs a bozsizzuppe kik!
(S most visszatér a mell... a főt... nem mindegy?)
Már ébred az alvó termész!
Már éled a termő alváz!
Már kel ki a felső alváz!
Már tav be az alsó felmész!

Al felmész!
Fel almász!
És tennyész
A hagymáz!
A falmész,
ki elmász!
És elmész
te falmáz!

S hogy hirdeti ő a nyarat!
(Na most egy kicsit variálom, nehogy esetleg unalmassá váljék):

S hogyu jonga zsibongó termész!
És zsibb a tekergő ujjonc!
És term az újongó zsibbonc!
A termazsibuj pevalet!
(Ó ja!):
Már rügybefakadnak a fürjek!
Már felcsivitelnek a bimbók!
Köszönti paraszt a tavaszt...
Tavasztja köszönt a paraszt...
Már hallelujázik a Lujza,
hogy újraburjánzik a bajsza,
és köhhent,
és tüsszent,
s a parasztja tavaszt a köszönt!
Az élemedett tehenész!

(Áhá!):
Már hogy kukorékol a Riska!
Már hugybuborék a Mariska!
Tamariska!
A barisnya!
s hogy hull a harisnya alá!
Mer' a nyárnak a hírnöke ő!
A nyárnak!
A hírnök!

A pírnak!
A kúrnak!
A hírnek a nyárnoka ő!

(Node):
CODA:

Így hirdeti ő a nyarat!
A közzehe lőde nyarat!
A nyárnak a hírnöke ő!
A közzeledő nyaharat!
A nyarat!
Aranyat!
A nyarat, aranyat! Nyat! Nyat!
A ranyat!
Anyarat!
A ranyat, anyarat! Rat! Rat!
A nyárnak a hírnöke ő!
Nyik!
Hajj!

(Már aszittem vége van, de nem bírom abbahagyni:)
Az annya ra tannya ratanny!
Bikk!
Makk!
(Ejnye, még mindig?)
Az arranya tarranya tarr!
Bik!
Fic!
(Nahálisten!)
Bim-
bó!

(Phű! Hát ebbe jól beleizzadtam!)

1982. január 20.

Händel-féle

És akkor a Recitatív felméne vala a hegyre és száját kontrapunktra nyitván vala szóla szólván imígyen mondván (Ping. Pong.)

Alt: Ária
Mária
Ávemária
Énekli Basilides Mária
Könnyen árad
Könnyek árja
Zsidó és árja
Pária vária
Árja párja

Basszus passzus
Montparnasszus
Solvet Saeclum
In favillum
Óh jaj
Óh jaj neki
Jajnekünk Jajnektek Jajnekik

Tenorbahanyatlott az alkony
Csecset szopránnak a bárányok immár
Mezzószoprán
Mezzófanti
Cinka Panni
Sírván ríván Ríván sír

Hall e Lujza
Hall-e a Lujza
Hull a bajsza
Él a Lujza Hal a Lujza
Hol a buja
Hol a mulya
Halleluja!!!

1980. június 4.

Mozart-féle

(Á-dúr)

Tünde csüng
lengő
Cseng a bong
zengő
Tengő
Mengő
El mengerengő
Illa ber-
rezgő
Tilla ár-
pezsgő

Szél
szól
száll
ki ma szép
lányt
vár.

Víz patak part ján
rok kok kó szok nyá ban
csip ké sen
pity ké sen
el lej te get vén (Hapci)

Csücske csüng
lengve
zizzenőn
zengve

Szép
lány
szól:
"Pici gyé-
mán-
tom!"

1980. június 4.

Beethoven-féle

Ki kopog
ott?
Ki kopo-
gott?
Az élet nem fenékig tejfel, nem bizony...
Körös körül vesz minket minden rém: iszony...
Kopog a
Gott!
De kopog a
bot,
Be kopogta-
tott
Itt-
ott!

Halotti tor
Halotti torba torkol mind a létsugár
Vadász a vadra vad halálunk lesbe vár
Nincsen remény
Ó nincsen remény
A végzet kemény
kény
lény...
Almásle-
pény!

1980.

Schubert-féle

A pisztr
A pisztr
A piszt
ráng már

Horgom
hegye-bigye ráng

Hogy ment
Ott fent
Ka piszt rán
hegy ellen az ár irányt

De kukk!
De kukacomba kap ván
Be kap! –
pantom megvacso ráz ván (Nyami!)

Hűde

Jó vacsora lesz a piszt
ráng –

Jól-
lakik az e gész fa míli-
a !!!

1980. június 4.

Verdi-féle

De ó
mi jó
a dió! Addio!
Aida ravasz dolog a szerelem
Az asz-
szony ver-
vejó!
Függönyét én ingyen szerelem!

Hahhh!
Ha...
Hahotázva
őrület
éhés bő hő dület
száll rá a szilvaszalta pálmafára
és bódító
jön a csábító
de vár a rá bitó
s a tüdővészes énekesnő bénító

Az ingó ringatag
Librettó rímpatak
Rengése (he) rengeteg
Zengése te(hehe)ngerek
(Tomporokban hőbörög,
hőbörökben tomporog...)
Dehha há ha ingó
pihi rosló ró hózsa bimmmmbó
Mi jó
Ó mi jó a
kohóku husz di jó
(A tőrt tövig keblébe szúrja)

1980. június 4.

Richard Wagner-féle

Siege friede Siege linde Siege heile
Sigmund Notung Kuplung
Nibelungen Niegelungen Niedawesen
Brunhild Krimhild Kremling

Netán Wotán?
Verflüchtete Götterdämmerdonnewetterung
Nocheinmal
Nocheinmahlzeit Mahlzeitung Eszcájgunk
Notung Zeitung Humgung

Am a walkür-
Had manikűrös
Vad pedikűrös
Női csapat

Hogy szikren a szélvész
Kenceficézve
Szellemidézve
Merre szalad
Már

Hilihó
Hullahó
Hijjjjjjjj

(Gulu bulu gulu bulu gulu bulu)

Már

1980.

Népi kánon-féle

(Amit a kórus énekel)

1. *János*	*bácsi,*	*János*	*bácsi,*
2.			
3.			
4.			
1. *Keljen*	*fel!*	*Keljen*	*fel!*
2. *János*	*bácsi,*	*János*	*bácsi,*
3.			
4.			
1. *Szólnakaha*	*rangok...*	*Szólnakaha*	*rangok...*
2. *Keljen*	*fel!*	*Keljen*	*fel!*
3. *János*	*bácsi,*	*János*	*bácsi,*
4.			
1. *Bimbam*	*Bum.*	*Bimbam*	*Bum.*
2. *Szólnakaha*	*rangok...*	*Szólnakaha*	*rangok...*
3. *Keljen*	*fel!*	*Keljen*	*fel!*
4. *János*	*bácsi,*	*János*	*bácsi,*
1.			
2. *Bimbam*	*Bum.*	*Bimbam*	*Bum.*
3. *Szólnakaha*	*rangok...*	*Szólnakaha*	*rangok...*
4. *Keljen*	*fel!*	*Keljen*	*fel!*
1.			
2.			
3. *Bimbam*	*Bum.*	*Bimbam*	*Bum.*
4. *Szólnakaha*	*rangok...*	*Szólnakaha*	*rangok...*
1.			
2.			
3.			
4. *Bimbam*	*Bum.*	*Bimbam*	*Bum.*

1980. június 9.

Népi kánon-féle

(Amit a közönség hall)

Egy Szólam:

János bácsi, János bácsi, Keljen fel! Keljen fel! Szólnakaha rangok... Szólnakaha rangok... Bimbam Bum. Bimbam Bum.

Két Szólam:

János bácsi, János bácsi, Keljen bácsi! János fel! Szólnakaha felgok... Keljenaha rangok... Bimbamaha frangok... Szombakaha bungok... Bimbam Bum. Bimbam Bum.

Három Szólam:

János bácsi, János bácsi, Keljen bácsi! János fel! Jánjenaha bálgok... Szólnosaha rengcsi... Bimjenaha fengok... Kelbamaha gomfel... Szólbamaha bumgok... Bimnakaha rungok... Bimbam Bum. Bimbam Bum.

Négy Szólam:

János bácsi, János bácsi, Kelnos felcsi! Káljon belcsi! Szeljósaha bálcsok... Jelnosaha fegcsok... Bilblosaha bralcsik... Jálbakaha buglcsi... Biljenaha brangfel... Kelnakbamha felgrum... Szimblamaha ramgok... Bilnamaha bungok... Bimbam Bum. Bimbam Bum.

1980. június 9.

Kodály-féle

(Első Felvonás)

Aa széép magyar Dugó vicsnak
faszán megyen dó gga!
Kalánkodik, belénkedik,
senkinek a szóóó gga!
Hejj, hujjuj,
hejj, kacifánt!
Morgó irgum-
burrr gumm!
Dolmány-zekén nem kurizál!
Ergó gyomrom
kor dul!

(Harmadik Felvonás)

Tiszééén
innen
Dunééééén
túl ululu lulu lulu

Otta hola sárga sarkú kaaaa kas kúúúúúúúúr
Hajj, telibe
talál Gúnár,
halász Hínár,
bújik Búvár,
Há
jas
tul !!!

1980. június 4.

Bartók-féle

Judit asszony hűbeleba,
Hűbeleba lázs te jövél.
Lázsba jövél kastályomba,
Kristályomba Judit asszony.

Zöldszakállú Ittva gyokmár!
Ittfagyokmár Kastályödben.
Zsugolyodban, zúgolódván,
Rostonsülvén, hasfájodván.

Demár! Demár, Judit Asszony!
Minek gyere gyüvél immár?
Véres patak, véres palló.
Nagyot-látó, rövid-halló...

Hét titkodnak hét tudását
Hétakarom: hét hótt fele
Hétfelesé leségedet
Hová tetted, Szakállzöldű?

Itt van, ittla, lásd szemeddel:
Minda hét hótt ittla, nécsak!
Eggya gombon varrja - Eggya
Reggelimet sütögettya -

Eggya hátam vakargattya -
Eggya hasam takargattya -
Eggya mosrám - Egyva salrám
Eggya seggem törölgatya

Átkozott légy, Zöldálluszak,
Szakállúzöld, Állszakállú!
Nyócadik nő én legyek csak?
Agglegénynek maradj magad!

1980. június 4.

Jegyzetek

Alapi Gáspár: amerikai-magyar operatőr.
Bebők János: kanadai-magyar költő.
Colombo, John Robert: kanadai költő, szerkesztő. Jól ismert műve: *Colombo's Canadian Quotations.*
Estebányi: kanadai-magyar gyógyító.
Fáy Ferenc: kanadai-magyar költő.
Hadassa: kanadai zsidó vásár, amelyet évente tart a Hadassa női társaság.
Harbourfront: torontói kulturális központ, ahol irodalmi esteket rendeznek.
Kemenes Géfin László: kanadai-magyar költő.
Kish Albert: kanadai-magyar filmrendező.
Német György: (költői álnéven Vitéz György): kanadai-magyar költő.
Pándi György: kanadai-magyar író. Felesége Maggie.
Segal, Lois: kanadai fényképész.
Szanyi János: kanadai-magyar drámaíró.
TTC-536: a torontói villamosok egyike.

UTÓHANG

Fordításkísérletek

Mondjuk, hogy van egy ilyen latin klasszikus hexameter:

Ego exili qui consumo panem amaram

Akkor ezt hogy lehet magyarul visszaadni? Talán így:

Én ki a száműzetés keserű kenyerét eszegélem	*inkább*
számkivetés?	*vagy talán*
Én ki az eszegetés keserű kenyerét kivetélem	
számszerű	*nem.*
Én ki a számkenyerét keserű űzetés kiüzélem	*áhá!*
Én ki az eszegetés kenyerű keserét üzekedvén	*mán pedzi!*
Szám ki az üzekedés könyörű kosarát kibeszélem	*hm.*
Szám ki a énkeserű gyönyörű hozatát kiherélem	*Hát...*
Én ki a szám keserű üzetét eszegőn kenyerélem	*Nem rossz!*
Nyer ki az éjkeselyű leszegő huzatát kiregélem	*Túl-epikus!*
Encia kényűzetés ésszerű tenyerét beszegélyzem	*Döcög.*
Mén ki az üzekedés besenyő szövetét szenegálom	*Micsoda?*
Kénköve számba beszél könyörül kesereg bele féreg	*Pokoli!*
Számba vesz éjbe beszél ki nyerít keserűn a fenyéren	*Ez kedves.*
Pampam pampara pampam pampara pampara pampam	*Tökéletes!*

Most pedig írok egy szabadverset!

Tartalom

A fordító éneke 6
Előhang 7

Új arszpoétika 9
Tétel és példák 10
Karandzsa 12

I. Népieskedések

Esztikelánc (Népi halandzsák gyermekhangra) 15
Álombeszéd 16
Csalogató 17
Csárdás 18
Népmesés 19
Napihíres 20
Politikai 21
Disznótoros 22
Szerelmes 23
Középkori 24
Altató 25
Mesketeg 26
Gyermekláncfű 28
Gyermekjáték 29
Bujtor Bandi búsongója 31
Kurucz búcsúzó 32
Szép Kulásné 33
Népdal 34
Születésnapi köszöntő 35
Nyesgergő ének 36
Boszorkány-éji szemmelverő 37
Duplakodalmas 38
Dunántúli hallgató 39
Istvánnapi köszöntő 40
Rizibizi-nóta 41
Négyszékelő 42
Próbálga 43
Angula 44
Bujongó 45

II. Magyar Irodalom

Karácsonyi naív legenda 49
A Cziborváry Gábor nagyurunknak holutta románáról szóló sirám 50
Középkori magyar verses krónika
(Arany János korszerűsítő átjavításában) 52
Előhang és invocatio 53
Berzsenyi Dániel: Kalánkodás 54
Kisfaludy (Cím nélkül) 55
Vörösmarty Mihály: Zág Bátor ünnöke (előhang) 56
Zsiba Gergő (Arany János egyik korai szárnypróbálgatása (Töredék) 57
Ady Endre: Kangyali fiú nótája 58
Kosztolányi Dezső: Günyűző ének 59
Tóth Árpád: Moncsogár a tányon 60
Radnóti: Hetedik Eklatans (töredé) 61
Erdély-félék 62
Polidialógus-esszenc 63
Feltételezéstézisek 66
Szubjektán-axióma 68
Másolatkópia (Egy Erdély-dráma) 69
Moebius 70
Klein-kancsó 71
A két Klein-kancsóból összeépített Erdély-kancsó (1) 72
A két Klein-kancsóból összeépített Erdély-kancsó (2) 73
Weöres-félék 74
A gyerekdalokból 74
Zsenge kaland 75
Pre-kozmoszposz-epopeposz 76

III. Kanadai magyar Irodalom

The Outlook and the Inlook of Német (Vitéz) (ész) György (rajz) 81
Portrék emlékezetből 82
The Outlook and the Inlook of Albert Kish (rajz) 86
Előutazás 87
The Otlook and the Inlook of Géfin (rajz) 92
Alábbi vers és interjú egyáltalán nem történt meg. Mementő 93
A Genezis nemezise... (Egy Szanyi János-dráma) 97
Újratalálkozás (Egy Szanyi János-vers) 103
Fáy Ferenc-féle 104

Bebők János TTC-536 (kritikatúra) 105
The Outlook and the Inlook of Pándi (rajz) 106

IV. Világirodalom 107

A vacsora (Plátói poly-mono-dialóg) 109
Szent János-féle 111
Évbúcsúztató klasszikus szonett (Tóth Árpád anonymus fordítása) 113
Részlet A Gyöngyhalászanya c. skandináv népballadából 114
Anda Lúcia (Szomorú spanyol ballada hányaveti magyar fordítása) 115
Goethe-féle 117
Esthajnal csillog (Magyar Joyce-i versműhelysorozat) 121
Marinetti-féle 123

V. Képzőművészet

El Greco-féle 127
Gauguin-féle 128
Rodin-féle 129
Picasso-féle 130
Salvador Dali-féle 131
Escher-féle 132
Henry Moore-féle 133

VI. Zene

Bach-féle (Invencio. Allergia ma non troppo) 137
Bach-féle (Fuga) 138
Vivaldi-féle 140
Händel-féle 144
Mozart-féle (A-dur) 145
Beethoven-féle 146
Schubert-féle 147
Verdi-féle 148
Richard Wagner-féle 149
Népi kánon-féle (Amit a kórus énekel) 150
Népi kánon-féle (Amit a közönség hall) 151
Kodály-féle 152
Bartók-féle 153
Jegyzetek 154

Utóhang 155

Fordításkísérletek 157

298 Ft